

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXII / 2012

25 Kč

IKD

10

Doprovázení umírajících

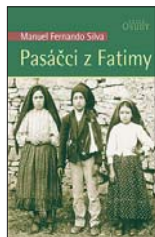
Rozhovor s Janou Sieberovou

Na návštěvě: Farnost Bystré u Poličky

My starší máme své nápady

Karmelitánská knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, e – mail: jicin@kna.cz
a Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173, hradec@kna.cz

Manuel Fernando Silva **Pasáčky z Fatimy**

„Chceme-li hovořit o dějinách 20. století, nelze opomenout fatimské události,“ prohlásil Jan Pavel II., velký ctitel Panny Marie Fatimské, jejíž ochraně přičítal přežití atentátu v roce 1981. Kniha Pasáčky z Fatimy nás provází životními příběhy tří pasáček, kterým se zjevila Panna Maria, a následnými událostmi, přičemž zasazuje příběh zjevení ve Fatimě do historických souvislostí.

Váz., 352 s., 295 Kč

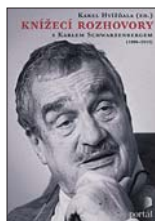
René Bonneauová **Rekviem za vojáka Monte Cassino 1944**

Kniha Rekviem za vojáka vychází ze skutečné události. Po zuřivých bojích roku 1944 v okolí Monte Cassina se německá armáda pod tlakem spojenců a partyzánů stahovala k severu. V německé polní nemocnici, zřízené v nedalekém cisterciáckém klášteře, se spolu sblížili raněný rakouský voják a italský mnich.

Brož., 103 s., 149 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,
www.portal.cz,
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Karel Hvíždala (ed.) **Knížecí rozhovory s Karlem Schwarzenbergem (1990–2012)**

Zatímco v knize Knížecí život představil Karel Hvíždala knížete Schwarzenberga v rozhovoru, který se odehrál převážně v roce 1989, Knížecí rozhovory mapují vývoj jeho osobnosti a politického působení v novém českém státě krok za krokem očima různých tazatelů a Karel Hvíždala zůstává v pozadí jako editor, který rozhovory uspořádal a občas i přeložil.

Váz., 304 s., 369 Kč

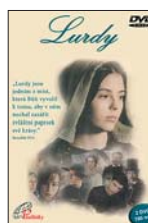
Bruno Ferrero **Ptačí zpěv pro duši**

Laskavé příběhy a podobenství známého italského sběratele moudrostí nás znovu uvádějí do světa nenadálých setkání, překvapivých životních situací a každodenních zázraků, které mohou být pro vnímavého člověka směrovkami na cestě víry a naděje. Kniha otvírá příběh o skřivanovi a želvách, znovu se setkáme s příběhy o lidech, kteří našli v životě poklad a udělali vše pro to, aby ho získali. Příběhy Bruna Ferrera znovu potěší rodiče, vychovatele, dospívající čtenáře i milovníky narativní spirituální literatury.

Brož., 80 s., 139 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, On – line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

Lurdy (DVD)

Dva muži ze dvou různých století; dva životní příběhy, do nichž vstoupila malá Bernadetta se svým příběhem od jeskyně Massabielle. Není třeba hned uvěřit, ale ptát se po pravdě a důvěřovat. Film vhodný k následující diskusi o víře a vztahu

mezi vědou a vírou.

2 DVD, hraný film, český dabing, 190 minut, 399 Kč

Petr Regalát Beneš a další spolubratři **Novéna k blahořečení Čtrnácti pražských mučedníků**

V sobotu 13. října v pražské katedrále sv. Víta proběhne blahořečení 14 františkánských mučedníků. Pro samotný závěr této cesty bratři připravili nověnu. Její modlitba začíná v neděli 4. října a končí v předvečer blahořečení, v pátek 12. října. Brož., 88 s., 55 Kč (10 a více kusů sleva 20%).

Klement Minařík OFM / Petr Regalát Beneš OFM **Pražští mučedníci / Čtrnáct pražských mučedníků v malé antologii nejen z pramenů**

Kniha se skládá ze dvou částí: „Pražští mučedníci“ od Klementa Minaříka OFM, druhou částí je malá antologie, kterou tvoří většinou úryvky z pramenů, a to texty kronikového typu, překlady hlavních svědectví ze 17. století.

Brož., 94 s., 129 Kč

Padesát let koncilu

Ve čtvrtek 11. října uplyne padesát let od zahájení Druhého vatikánského koncilu, tentýž den bude zahájen Rok víry. V nadcházejících měsících se jistě objeví mnoho historických analýz, které různé skutečnosti připomenou či osvětlí. K tak významnému jubileu lze přistoupit z různých stran. Zastavme se krátce nad některými postavami, které jsou s koncillem neoddělitelně spojeny.

Pontifikát Jana XXIII. měl být s ohledem na jeho věk a zdravotní stav přechodnou epizodou. Nový papež však církev i svět ohromil už tím, že koncil svolal. Od začátku chtěl, aby to byl sněm víc pastorační a evangelizační než právní a dogmatický. Chtěl „otevřít okna církve“, šlo mu o „aggiornamento“, aby křesťanská víra byla obnovena jako pulzující způsob života jeho současníků. Nechtěl jen odsuzovat, chtěl navázat dialog a zejména toužil po tom, aby v moderním světě srozumitelně zaznělo poselství evangelia. Jeho odvaha a otevřenost Duchu svatému i lidem zůstává pro nás stálou inspirací.

Kardinál Giovanni Battista Montini komentoval nečekanou iniciativu slovy: „*Tenhle svatý chlapík si zřejmě neuvědomuje, že strká prsty do vosího hnízda.*“ Byl to však on sám, kdo jako papež Pavel VI. po svém předchůdci – „svatém chlapíkovi“ koncil „převzal“. Přihlásil se hned na začátku své služby k pokračování všeobecného sněmu. Vzal na sebe nelehký úkol vybalancovat napětí mezi „konzervativci“ a „liberály“, které během jednání nastalo. O církvi se za jeho pontifikátu začíná hovořit jako o putujícím Božím lidu. Zde má každý své místo a prostor k aktivní účasti na slavení i na životě tajemného organismu. Pavel VI. poté, co uzavřel jednání sněmu, konal i trpěl. Uskutečňoval koncilní závěry, především liturgickou reformu, a zároveň na svých bedrech nesl tíži přechodného období se všemi negativními jevy, které nastaly. Zaslouží naši úctu a respekt.

Jan Pavel II. jako Karol Wojtyła absolvoval všechna čtyři zasedání sněmu a nejen to, aktivně se do koncilní práce zapojil. Přestože věděl až příliš o zákulisí této dějinné události, nepřestal v ní vidět velký dar pro církev a dílo Ducha svatého. Byl synem koncilu a jako pontifik dále prosazoval závěry Druhého Vaticanu do života všeobecné církve. Mimo jiné promulgoval nový Kodex církevního práva, schválil nový Katechismus katolické církve a zkušenost koncilní biskupské kolegiality udržoval svoláváním pravidelných biskupských synodů.

Právě v duchu svých předchůdců Jana a Pavla i v duchu koncilu vyslovil na začátku svého pontifikátu to, co zůstává stále živé: „*Nebojte se! Otevřete, ba přímo rozrazte dokořán brány Kristu! Otevřete svá srdce, své životy, své pochybnosti, těžkosti, své radosti a city jeho spásné moci a dejte mu vstoupit do svých srdcí.*“

P. Jiří Heblt, Chrudim

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 8. 10. 2012. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie na titulní straně: Jaroslav Horák

Obsah

Aktuality	4
Doprovázení nemocných	8
Rozhovor: Jana Sieberová	9
Posvátné místo	12
Na návštěvě:	
Farnost Bystré u Poličky	14
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	16
Charitní listy	19

Na mapě církevních škol v diecézi přibyl nový subjekt

(Ib, Kateřina Telecká) – V pondělí 3. září zahájila svůj provoz Církevní mateřská škola sv. Jakuba v Kutné Hoře. Mši svatou, která otevřela školní rok jak v mateřské škole, tak na kutnohorském Církevním gymnáziu sv. Voršily, celebroidal Mons. Josef Kajnek, který posléze požehnal nově otevřené mateřské škole i jejím zaměstnancům a žákům. Slavnosti se zúčastnil starosta města Ivo Šanc, zástupce ministerstva školství, přípravný tým Církevní mateřské školy sv. Jakuba a samozřejmě nastupující žáci a jejich rodiče.

„Myslím si, že zřízení školky znamená pro naše společenství velké požehnání a mám z něj velkou radost. Mezi farnostmi jsme výjimeční v tom, že díky příjmům z turistického ruchu máme dostatek finančních prostředků na dotaci provozu školky. Nesmírně mě těší, že nedáváme peníze pouze do oprav budov, ale můžeme je investovat do živých lidí. Otevření školky je službou farnosti městu a jeho obyvatelům, kteří mají kvůli nedostatku míst problémy umístit děti do mateřské školy. Chápu to zároveň jako příležitost přiblížit lidi k církvi a církev k lidem,“ uvedl za zřizovatele P. Jan Uhlíř.

Pro děti je připraven krásný prostor v prvním patře historického domu na Václavském náměstí a zahrada na pozemku blízkého kláštera svaté Voršily. Zahrada je vybavena indiánským týpí a herními prvky z přírodních materiálů.

Na své žáčky se těší tři pedagožky, které připravily školní vzdělávací program speciálně zaměřený na náboženskou výchovu, doplněnou prvky Montessori a lesní pedagogiky. Děti budou vedeny k vzájemné úctě, ke zdravému vztahu k přírodě, věcem a především k druhým lidem. Zároveň se budou učit objevovat skutečnost, že svět, ve kterém žijí, vychází z křesťanských kořenů a tradic.

„Nastoupit do podobně zaměřeného zařízení je pro mě výzvou, na kterou se velmi těším. Ve výchově dětí se budeme snažit o uplatňování křesťanských principů, což je rozměr, který nás bude od ostatních školek odlišovat. Nechceme děti žádným způsobem přesvědčovat, ale spíše názorně představit hodnoty, na kterých stojí evropská civilizace. Zájem rodičů o umístění svých dětí právě do naší školky, který mnohokrát předčil její kapacitní možnosti, nás přesvědčil, že jsme zvolili správnou cestu,“ řekla jedna z učitelky Renata Peldová.

Církevní mateřskou školu sv. Jakuba zřizuje Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora ve spolupráci s Římskokatolickou farností Kutná Hora – Sedlec. Škola svou činností navazuje na práci Rodinného centra Pec a především jím zřizovaného Centra denní péče Semínka. V letošním školním roce bude otevřena jedna třída s kapacitou 28 dětí.

● Prostředí historické budovy bude pozitivně formovat dětskou mysl, autor: Luděk Bárta

inzerce

Nabídka vzdělávacích kurzů

Fidcon a Premonstráti ze Želiva srdečně zvou na

nové kurzy

v rámci

Vzdělávacího institutu Víta Tajovského

Semináře jsou určeny jak pro veřejnost, tak pro kněze, řeholníky, rodiče nebo partnery.

**První kurz proběhne
už na konci září 2012!**

Témata přednášek, termíny a další informace
naleznete na

www.vivt.cz

Doktorka Jiřina Prekopová bude přednášet v Hradci Králové

Karmelitánské nakladatelství – Knihkupectví U katedrály ve spolupráci s Diecézním teologickým institutem Biskupství královéhradeckého a Katedrou kulturních a náboženských studií PdF UHK organizují návštěvu dr. Prekopové v Hradci Králové. V úterý 9. října se od 16 hodin uskuteční autogramiáda v Knihkupectví U katedrály a v 17 hodin ve Velkém sále Nového Adalbertina přednáška „Škola lásky v rodině“.

„Od chvíle, kdy jsem pochopila smysl svého bytí a předsevzala si pomoci lásce v rodinách, jsem hledala jen vhodné metody. Hledala jsem psychoterapii, která pomůže naplnit zázrak lásky. A tak jsem objevila terapii pevného objetí, kterou jsem převzala od americké dětské psychiatričky Marthy Welchové.“ (Jiřina Prekopová: Nese mě řeka lásky).

Jiřina Prekopová (nar. 1929 v Prostějově) vystudovala psychologii v Olomouci, ale kvůli svým protikomunistickým názorům nesměla v oboru pracovat. Proto ke konci padesátých let odešla do Sudet, kde tři roky učila na škole a v podstatě provozovala poradenskou činnost v terénu. I přesto, že jí bylo působení ve škole zakázáno, zde zůstala a živila se prací v zemědělství. Onemocněla tyfem a téměř zemřela. „*Tehdy jsem zažila skutečný obrat. Pochopila jsem, že vzlety mého já nejsou navenek, že se uskutečňují uvnitř. V nejhlubším nitru duše jsem rozeznala svůj životní úkol. A najednou mi připadalo, jako bych o něm věděla už dávno,*“ vzpomíná oblíbená autorka. Vrátila se domů k rodičům a pracovala na různých místech s psychologii naprosto nesouvisejících. Se svým manželem, jenž byl jako politický vězeň patnáct let ve vězení, opustila v roce 1970 Československo a dostala se do západního Německa. První místo jako psycholožka dostala v Německu v domě pro postižené lidi, poté pracovala s autisty v diagnostickém a terapeutickém centru ve švábském Albu. Mnoho let působila na dětské klinice Olgahospital ve Stuttgartu. Během své práce s autismem se setkala s myšlenkou pevného objetí vypracovanou původně pro autistické děti americkou psycholožkou Marthou Welch (tzv. Holding therapy). Čerpala také z vědeckých poznatků etologa Niko Tinbergena, nositele Nobelovy ceny, a z práce Berta Hellingera v oblasti rodinných systémů a konstelací. Metodu pevného objetí tak rozvinula vlastní cestou – pevné objetí se stalo prostředkem obnovy lásky v rodině.

Jiřina Prekopová napsala řadu odborných článků a knih, z nichž některé jsou přeloženy do 17 jazyků a staly se bestsellery. Myšlenku pevného objetí rozšiřuje po celém světě formou přednášek, seminářů a kurzů. Instituty a vzdělávací centra Jiřiny Prekopové byly založeny v Německu, v Čechách, na Slovensku, v Rakousku, ve Španělsku, v Řecku, v Itálii, v Mexiku, ve Venezuele a v Brazílii.

Benedikt Křížan

V Polné otevřeli muzeum připomínající dějiny farnosti

(Ib) – Během víkendu 25. – 26. srpna slavili v Polné výročí 770 let od první zmínky o městě.

Nedílnou součástí programu slavností se stalo otevření prohlídkové trasy v chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Sobotní pontifikální mši svatou celebrou od 10.30 hodin s přítomnými kněžími kardinál Mons. Dominik Duka OP. Po ní společně se zástupci kraje a města přestříhl pásku, což zpřístupnilo veřejnosti expozici muzea nacházející se v sálech nad sakristií a na ochozech. „*Základní podmínkou obdržení dotace z evropských fondů na obnovu chrámu bylo, že musí být otevřen 6 dní v týdnu a musí v něm působit průvodcovská služba. Protože si myslím, že by kostel neměl ztratit funkci místa pro setkání s Bohem, podařilo se dojednat kompromis, že placená expozice vznikne v sálech nad sakristií,*“ přiblížil vznik prvního církevního muzea v naší diecézi polenský děkan Mons. Zdeněk Krček. Expozice bude v pěti sálech mapovat historii farnosti a kostela. Kromě toho návštěvník navštíví kůr, kde uvidí mohutné Sieberovy varhany z roku 1708, věž s renesančním cimbálem a novými zvony. Zaujme ho jistě i byt zvoníka a krásný výhled na Vysočinu. Liturgické předměty, které jsou v jednotlivých sálech vystavené, bezprostředně souvisí s historií zdejšího chrámu a jistý průlom muzejních zvyklostí představuje skutečnost, že zde nejsou odloženy jen jako mrtvé exponáty, ale budou nadále průběžně používány.

„Nejedná se o umělecko-historickou výstavu, kde hraje prim umělecké směry nebo autorské školy. Předností podobných církevních expozic by mělo být zasazení do náboženských a liturgických reálií, včetně autentických prostorů. Můžeme ukázat lidem, že dnešní křesťan vnímá řadu věcí podobně jako dříve a umělecké předměty nadále přivádějí k modlitbě nebo chcete – li, k povznesení mysli,“ uvedl P. Radek Martinek. V našich poměrech stále nezvyklé umístění muzea v prostorách chrámu je například na západ od českých hranic naprosto běžné. Sít drobných církevních muzeí mají i v sousedním Polsku. Na otevření dalších podobně zaměřených expozic se můžeme těšit příští rok v Litomyšli a za nějaký čas také v Kutné Hoře.

● Otevření muzea v Polné, autor: Luděk Bárta

Školské sestry de Notre Dame zareagovaly na složenkovou kampaň

(TS ČBK) – Česká provincie Kongregace Školských sester de Notre Dame zaslala koncem srpna dopis předsedovi ČSSD Bohuslavu Sobotkovi. Provinciální představená Kongregace Silvie Němcová v něm reaguje na kampaň ČSSD proti majetkovému narovnání vztahů státu, církvi a náboženských společností. Dopis uveřejňujeme v plném znění.

Vážený pane Sobotko,

včera jsme obdržely Vaši složenku s částkou, která má být údajně „ze společného“ vyplacena církvím a židovským obcím v naší republice.

Nejdříve bych vás ráda upozornila na malou, ale zavádějící nepřesnost – splatnost složenky není okamžitě, ale 30 let.

Dále jsem uvažovala, že vystavíme složenku my Vám za náš majetek, který dodnes zadržují Česká republika, kraje, obce a různé právnícké a fyzické osoby.

Neučiním tak, protože bych se zajisté taky dopustila nepřesností. Nemohu totiž vnikat do státních (zvl. policejních) ani soukromých objektů, příp. na takové pozemky, abych nechala pořídit znalecké posudky. Tento postup by asi způsobil větší zděšení mezi občany než Vaše kampaň. Navíc by to byla značně drahá záležitost a tato investice by zřejmě pro nás nebyla návratná. Náš odhad ceny majetku tedy může být jen přibližný a je započítán do hodnoty celkového majetku církví a židovských obcí, o kterém se v posledních měsících konečně jedná.

Ráda bych Vám však ujasnila několik věcí.

Naše kongregace se od svého založení v polovině 19. století věnovala především vzdělávací činnosti, zpočátku na venkově, později i ve větších městech. Postupně se začala věnovat také hluchoněмым, opuštěným a osiřelým dětem. Objekty a pozemky pro tuto činnost a pro její podporu získávala kongregace za peníze drobných i větších dárců a z výdělků a věn sester.

První vlna zákazů činnosti a vyhánění sester i jim svěřených dětí nastala po nástupu fašistické moci, kdy byly některé z objektů použity pro vojenské účely. Druhá vlna přišla v r. 1948 a shodou okolností byly tytéž objekty použity pro tytéž účely jako za nacismu.

Po tzv. sametové revoluci nám byly některé objekty v dezolátním stavu vráceny, aby sestry měly vůbec kde žít. K obnovení naší činnosti mohlo dojít jen ve velmi omezené míře.

Šikana státní moci však dodnes pokračuje:

- během uplynulých 20 let byly státem zcizeny další naše nemovitosti,
- z pozemku, který je součástí našeho areálu a který chybou ve výčtovém zákonu nebyl vrácen, po nás stát požaduje nájemné (v jiných kruzích se tomu říká výpalné),
- některé nemovitosti stát stále používá k účelům, na které jejich původní sponzoři rozhodně nepřispívali – a tím se jim de facto vysmívá,
- na rozdíl od ostatních restituentů jsme dodnes s celou církví dehonestováni za to, že bychom rády hospodařily na svém a ze svého.

Snad tedy, vážený pane Sobotko, pochopíte, proč nás Vaše zkratkovitá a nenápaditá kampaň uráží a že proto za Českou provincii Kongregace Školských sester de Notre Dame tímto vyjadřuji podporu Prohlášení předsedů ČBK, ERC a FŽO k narovnání vztahů ze dne 9. 8. 2012.

S přáním všeho dobrého

Silvie Němcová,
provinciální představená

Královéhradecký biskup sloužil poutní Mši Svatou ve Starym Wielislawiu

(ps) – Mons. Jan Vokál zavítal do sousední svídnické diecéze v Polsku. Královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál celebroidal v neděli 16. září v 11 hodin slavnostní poutní Mši Svatou v Sanktuáriu Matky Boží Bolestné ve Starym Wielislawiu v Polsku. Jedná se o oblíbené mariánské poutní místo, jemuž vévodí socha Panny Marie s královskou korunou a srdcem probodeným mečem. Komunita zdejších bratří uctívá také blahoslaveného P. Damiána de Veuster, jehož symbol má královéhradecký biskup ve svém znaku.

Nedělní Mše Svatá završila třídní pouť svídnické diecéze, která sousedí s královéhradeckou diecézí a obě vzájemně spolupracují. Poutní místo je od Hradce Králové vzdáleno jen necelých 80 kilometrů. Královéhradecký biskup při této příležitosti pronesl homilii v polštině.

Darujme svůj denní výdělek pro misie!

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 21. října

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Milí přátelé misií,

v jedné chudé krajině se stal zajímavý příběh. V zemi byl řadu let válečný konflikt a mnoho chudých lidí přišlo často i o to málo, co měli.

Bylo obtížné najít obživu, a to zvláště v odlehlých rybářských oblastech, které byly válkou a chudobou zasaženy nejvíce. Když se však počítal výtěžek sbírek z farností během Misijní neděle, došlo k nečekanému překvapení. Diecéze, do níž patřily chudé rybářské oblasti, dala ve srovnání s ostatními o mnoho víc. Chudí rybáři, kteří dobře věděli, co bída a hlad znamená, se totiž rozhodli věnovat pro misie výtěžek jednoho dne, a tím pomoci lidem, kteří trpí ještě větší nouzí.

Prožíváme světovou Misijní neděli, ke které nás zve sám Svatý otec a jehož letošní misijní výzva je spojená s Rokem víry. Připomíná nám, že víra je světlo, jež nesmí být nikdy ukryto; nejdůležitější dar, který si nemůžeme nechat pro sebe. V této chvíli chci každému z Vás poděkovat za všechno, co jste si během loňské Misijní neděle i přes uplynulý rok nenechávali pro sebe, ale rozdělili se s potřebnými v misiích. Celkem jsme dostali přes 26 milionů korun, z toho 14 milionů bylo z Misijní neděle, 8 milionů jste věnovali chudým dětem a necelé 4 miliony na bohoslovce v misiích. Zprávy, které dostáváme z misií, potvrzují, jak je tato pomoc opravdu potřebná a dobře využívána – zvláště když je nesená Vašimi modlitbami, obětmi a láskou! Protože situace v misiích vyžaduje i nadále naši velkou pozornost, dovoluji si Vás i letos požádat o štedrou spolupráci. Výtěžkem Misijní neděle chceme letos podpořit především pomoc do Zambie, aby se mohlo ve třech diecézích postavit 5 far a 3 kláštery, rozšířit 2 řeholní domy, opravit zchátralý dům, koupit auto a audiovizuální techniku pro pastorační aktivity místní radiové stanice.

Kromě této sbírky na Misijní neděli máme od letošního roku na starosti sponzorování přibližně 300 bohoslovců ze čtyř seminářů v Zambii, na Srí Lance a Papui – Nové Guineji. Jednotlivci, rodiny, společenství i farnosti se mohou stát sponzory konkrétních bohoslovců a být s nimi v kontaktu. Další informace získáte na našem novém webu www.missio.cz.

*P. Jiří Šlégr, národní ředitel
Papežských misijních děl*

● Budova muzea dotváří obraz Havlíčkova náměstí, autor: Simona Kubová

Výstava v havlíčkobrodském muzeu představuje odkaz P. Toufara

V čtvrtek 27. září byla v Muzeu Vysočiny Havlíčkův Brod zahájena výstava „Josef Toufar – kněz a mučedník z Číhoště“. Pečlivě připravená expozice přináší řadu autentických, nově objevených a poprvé veřejnosti představených předmětů. K vidění je mj. Toufarův psací stůl, kalamář, osobní hodinky, peněženka a křížek či ornát, ve kterém sloužil v číhoštském kostele a bohatý výběr archiválií. Lze zakoupit novou knihu publicisty a autora této výstavy Miloše Doležala „Jako bychom dnes zemřít měli“ (portrét P. Toufara) a sborník z konference v Číhošti, který vydala místní farnost. Výstava je otevřena denně (mimo pondělí) 9–12 a 13–17 hodin až do 2. prosince.

František Jemelka, TS ČBK

Centrum pro rodinu nabízí kurz přípravy na manželství

Kurz je především určen pro „snoubenecké“ páry, tj. pro páry s vážnější známostí, ale mohou se ho účastnit i páry, které spolu zatím jen tzv. chodí. Je určen partnerským dvojicím, které se zajímají o to, jak využít čas známosti i jaké jsou rozdíly mezi mužem a ženou, kteří se chtějí dozvědět něco víc o sobě, o partnerovi, o komunikaci a o vztazích mezi partnery, o konfliktech a jejich řešeních, o výchově dětí, o hospodaření v rodině apod. Kurzy se konají v Hradci Králové a Pardubicích, ale lze domluvit i jinde (zajišťujeme např. v Rychnově nad Kněžnou nebo Náchodě).

Kurz přípravy snoubenců v Pardubicích – podzimní
Zahájení: 5. 10. v 19.30 hod., MUDr. Ducháčkové 356, Pardubice (asi 400 m od nemocnice). Přihlášky: tel. 466 652 332, 608 449 866, e-mail: crhk@volny.cz

Kurz přípravy snoubenců v Hradci Králové – podzimní
Zahájení 10. 10. (vždy ve středu v 18.30–20.30 hod.), Nové Adalbertinum, 1. patro, Velké náměstí 32, Hradec Králové, e-mail: crhk@bihk.cz

Roman Barabáš

Doprovázení umírajících

Druhou sobotu v říjnu – letos připadá na 13. října – si připomínáme **Světový den hospicové a paliativní péče**. Odchod z pozemského světa představuje pro každého člověka mezní životní situaci, ve které ho nikdo nemůže zastoupit. Nevyhnutelnost vlastní smrti si uvědomovaly celé generace našich předků a řádně se na tento okamžik připravovaly. Těžko stanovit příčiny současného nezájmu o umírání a smrt. Je však smutnou skutečností, že jsme tyto skutečnosti jako společnost dokázali ze svého obzoru dokonale vytěsnit a děláme jako by neexistovaly. Možná tento postoj způsobuje, že řada z nás pak umírá opuštěná a prožívá značné utrpení, které je však naprosto zbytečné, neboť existují prostředky, jak ho zmírnit. Právě lidé z četných hospicových zařízení neúnavně bojují za zlepšení podmínek pro umírající a zasazují se o to, aby byl průběh umírání důstojný a klidný. O jejich činnosti si můžete přečíst na následujících stranách.

Luděk Bárta

Sdíleným utrpením proniká světlo lásky

Péče o nemocné se v křesťanské tradici ve velké míře opírá o Kristovo podobenství o posledním soudu (Mt 25,31–46), kde jsou důležitým kritériem pro spásu skutky milosrdné lásky těm nejpotřebnějším, se kterými se Kristus identifikuje. Uvedené podobenství dalo vzniknout také tradici sedmi skutků tělesného milosrdenství: „*Navštěvovat nemocné, dát napít žíznivým, dát najíst hladovějícím, osvobozovat zajaté, oblékat nahé, ujímat se cizinců, a pohřbívat mrtvé*.“ Posléze se přiřadilo také sedm skutků duchovního milosrdenství: „*Poskytnout radu, napomínat, učit, utěšovat, odpouštět, snášet (se) a modlit se*.“ Přejdeme-li z raného křesťanství do současnosti, tak v dnešní hospicové péči je přímo stanovená garance, že v posledních chvílích života nezůstane pacient osamocen. I v duchovní péči o nemocné je jedním z cílů pozvednout nemocného k Bohu. Pomoci mu, aby neupadl do situace, kterou by nezvládl – pocitu beznaděje a zoufalství. Projevem blízkosti vůči nemocným je kontinuální doprovázení nemocných, které je nezbytnou součástí péče o umírající a nevléčitelně nemocné. Zakladatelka hospicového hnutí u nás lékařka Marie Svatošová píše v publikaci *Hospice a umění doprovázet* (2008): „*Cílem doprovázení je pomoci nemocnému a jeho blízkým co nejrychleji a nejšetrněji projít nepřijemnými předchozími fázemi, které popsala Kübler Rossová (negace..., agrese..., smlouvání..., deprese...) a pomoci jim dozrát do fáze smíření, akceptace*.“ Dá se říci, že doprovázení takto potřebných je službou lásky, myšleno darující lásky (řec. agapé, lat. caritas), tj. lásky, která je po vzoru Boží lásky k člověku darováním se pro druhého bez jakýchkoliv podmínek a osobního prospěchu. Člověk je bytost dialogická, společenská, potřebuje se přirozeně vztahovat k druhým, žít pro druhé, mít někoho rád. Potřebuje ale také dostávat lásku, pozornost a být druhými přijímán takový, jaký je. Proto člověk v izolaci strádá, a to zvláště, když je nemocen. Jan Pavel II. v encyklice *Redemptor hominis* píše: „*Člověk nemůže žít bez lásky. Je sám sobě nepochopitelnou bytostí a jeho životu chybí smysl, nepoznává lásku, nesetká-li se s ní, nezakusí-li ji, nepřivlastní-li si ji nějak a neprokazuje-li ji sám aktivně druhým*.“

Petr Černý

Doprovázení umírajících může být oboustranným povzbuzením a přínosem

V rámci dobrovolnické služby jsem před několika lety chodil do hospice za paní, která již nikoho z rodiny neměla. Sama částečně nevidomá, učila kdysi jako středoškolská učitelka zrakově postižené studenty Braillovo písmo a český jazyk. Posilou ve vážné nemoci jí byla víra v Boha a zároveň naděje, že se někdy setká se svojí kočkou, která se jí před odchodem do hospice zaběhla. Může se to zdát absurdní, ale i takováto naděje umírající povzbuzuje a nemá se jim brát.

Protože jsem byl ze stejné farnosti, tak bylo snazší prohlubování vzájemné důvěry. Mohli jsme si povídat o našich společných známých, novinkách ve farnosti, naslouchal jsem životním bolestem i radostem paní učitelky, někdy jsme se modlili společně růženec. Občas jsem s sebou přinesl kytaru a mohli jsme si zazpívat písně z kancionálu nebo jen tak lidovky. Paní jsem navštěvoval každý týden a vždy jsme se domluvili, kdy přijdu příště. Byla moc vděčná, když jsem jí na vozíku mohl přivést do hospicové kaple na mši svatou nebo ven do parku či do cukrárny. Protože jsem pracoval tehdy jako sociální pracovník a osobní asistent nevidomých a slabozrakých, byl jsem vděčný, že mě paní mohla být oporou v osvojení si problematiky nevidomých a částečně i Braillova písma. Stal jsem se tak pro ni zároveň posledním žákem, u kterého mohla uskutečňovat své pozemské poslání.

Jak kdysi řekla lékařka Marie Svatošová na tiskové konferenci: „*Služba v hospici není jednostranná – jde o vzájemné obdarování, kdy umírající jsou našimi velkými učiteli*“, tak v mém případě to platilo dvojnásob. Když pak přišel čas, paní v pokoji a posílena svátostmi církve odešla v hluboké důvěře a naději ve vzkříšení k našemu Pánu.

Petr Černý

(autor je sociálním pracovníkem pro klienty s roztroušenou sklerózou v Domově svatého Josefa v Žirči – středisku Oblastní charity Červený Kostelec)

V České republice se umírá špatně. Je potřeba s tím něco udělat

Ve středu areálu hořické nemocnice naleznete přízemní pavilon. Pro desítky lidí znamená místo útěchy, kam mohou přijít a dohodnout péči pro svoje umírající blízké. Odchod člověka z pozemského života je stále věcí, před kterou se snažíme zavřít oči a dělat, jakoby se nás netýkala. S vrchní sestrou Hospicového občanského sdružení Duha **Janou Sieberovou** jsem o čase umírání hovořil jako o nadějně příležitosti srovnat si celý život a připravit se na jeho pokračování. Jenže podmínky pro umírající jsou dobré smrti na hony vzdálené. Skromná kapka Duhy se tento neradostný stav snaží změnit.

Jakým způsobem jste se dostala k myšlence zřídit domácí hospic?

Touhu zlepšit podmínky umírajících lidí jsem pociťovala od samého počátku svojí práce ve zdravotnictví. V roce 1984 jsem začala pracovat na interním oddělení jedné malé středočeské nemocnice, kde jsem sama ošetřovala až sedmdesát pacientů o nočních službách. Stíhala se jen základní péče. Navíc ani nebyla vůle ze strany vedení věci měnit. Jakmile jste se snažil vybočit z řady a dělat něco navíc, okamžitě vás začali šikanovat. Byla jsem mladá, plná ideálů pomáhat nemocným a konfrontace s krutou skutečností mě frustrovala. Vzpomínám si na mladou ženu, která umírala na rakovinu kostí. Ležela na chirurgii s patologickou zlomeninou stehenní kosti, ale nikdo jí neřekl, že se jedná o zlomeninu kvůli nádoru. Několik měsíců proležela s nohou v sádře. Prosila, abychom jí řekli, co s ní je. Vybavuji si, jak předávala primáři roztřesenou rukou dopis, kde bylo napsáno: „*Moc Vás prosím, vím, že umírám, dejte mě domů, ale spoň na pár dní!*“ Zemřela v nemocnici, s bolestmi, sama, ve smutku...

Podobné zážitky mnoho elánu do práce asi nepřidají...

Existují dvě možnosti, jak reagovat. Buď rezignovat, nebo začít něco dělat. Tehdy jsem ovšem ještě byla bezradná. Systém nás tlačil nevídat si fyzického utrpení. Ze samizdatové literatury jsem tušila o existenci hospiců

v západní Evropě, ale tady nebylo na něco podobného ani pomyšlení. Po revoluci jsem vnímala hospicové aktivity MUDr. Marie Svatošové, ale v té době jsem byla na mateřské dovolené a věnovala svůj čas rodině. K rozhodnutí opustit aktivní medicínu je potřeba lidsky i profesně dozrát. Přispěl k tomu významnou měrou také úraz mého syna, kdy ve 14 letech naprosto ochrnl. Otevřel se mi pohled na problematiku mladých lidí po úrazu páteře. V té době jsem jezdila za P. Jiřím Škodou do Dohalic a světovala se mu se svými touhami a zároveň pochybnostmi. Říkal mi, že je to doba přípravy a okamžik, kdy si mě Bůh ke službě zavolá, mám nechat na něm. V očích řady kolegů jsem byla blázen, nechápali, proč bojuji za osud umírajících pacientů a chci prosadit domácí hospicovou péči.

Do povědomí veřejnosti se už za ta léta stačily „kamenné hospice“ pozitivně zapsat. Vy jdete dál. Proč podle Vás jenom lůžková zařízení nestačí?

Samozřejmě, že rozvoj tzv. kamenných hospiců vítám, ale existuje široká skupina lidí, kteří chtějí o umírajícího pečovat v doma a přitom nemají podporu lékařského týmu. Domácí péči se snaží v rámci možností provozovat také při lůžkových hospicích, ale logicky prioritou pro ně zůstává naplnění svého zařízení, kde mají potřebné zázemí. V republice nyní působí pouze několik mobilních týmů. Scházíme se v rámci Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče, kde si předáváme zkušenosti a pomáháme jeden druhému. Každý pro svoji činnost máme jiné podmínky, někde se podařilo získat dotace od krajského úřadu, jinde zápasí o každodenní existenci jako my.

Kdy nastala chvíle rozhodnutí založit hospic?

Zázitek s lékařem, který si během operace odskočil na hodinu angličtiny, mě přivedl k tomu, že jsem ze dne na den podala výpověď a vše odevzdala Bohu. Byl to hodně zlomový den, především pro moji rodinu. Nebudu zastírat, že manžel moje rozhodnutí přijal se značnými rozpaky. Ptal se mě, co teď budu dělat? „*Domácí hospic*“, odpověděla jsem. Jeho námitky byly jasné: „*Neexistuje platná legislativa, žádná z pojišťoven tuto specifickou péči nefinancuje...*“ Kupodivu mě podpořily moje děti a MUDr. Marie Svatošová, které jsem ten den napsala e-mail: „*Vážená paní doktorko, dnes jsem podala na operačních sálech výpověď. Nevím, co bude dál, toužím založit mobilní hospic, ale jak a kdy – to již nechávám na Bohu.*“ Paní doktorka mi obratem odepsala: „*Myslím*

si, že vaše rozhodnutí je z Ducha Svatého. Důvěřujte a nebojte se! Pomůžu vám, jak to půjde.“ Ten týden mě pozvala do litoměřického hospice, kde jsem se poznala s hospicovým kaplanem P. Davidkem a věci se postupně rozběhly.

V jednom rozhovoru jste uvedla, že jste se ve stejný čas nechala pokřtít...

Ano, hospic se narodil zároveň s mým křtem. Prožívala jsem velkou radost, protože jsem veškeré okolnosti začala chápat jako jasný Boží záměr. Hodně mi záleželo na tom, aby mé rozhodnutí pochopil manžel – lékař, a to se v tu samou dobu stalo. Společně jsme založili občanského sdružení a získali do patnáctiletého pronájmu tuhle budovu, která Duze slouží jako základna. Po křtu jsem ještě chvíli navštěvovala litoměřické společenství okolo biskupa Josefa Koukla. Podporoval mě v hospicové myšlence a řekl mi jednoho dne pro mne velmi důležitou věc: „Musíš se modlit tam, kde bude hospic.“ Tak jsem se každý čtvrtek sama uprostřed prázdné místnosti modlila, bylo mi strašně smutno a po tvářích mi tekly slzy jak hrachy. Po čase však začali přicházet lidé, že hledají modlitební společenství a jestli by se nemohli připojit. Scházíme se již tři a půl roku a já je považuji za základní kámen hospice.

Jakým způsobem se podařilo místnosti opravit?

Zhruba po roce jsme konečně začali adaptovat pronajaté prostory pavilonu. Bylo potřeba udělat nové rozvody vody, podlahy a nátěry zdí. Tehdy jsem poznala úžasnou lidskou solidaritu. Řada obyvatel Hořic se živě zajímala o osud hospice a přispívali drobnými dary na rekonstrukci. Všichni řemeslníci pracovali zdarma, jen za cenu materiálu. Všem našim podporovatelům bych chtěla ze srdce poděkovat. Nyní je situace již lepší, stávající opravy (*úpravy druhé části budovy – pozn. redakce*) budeme hradit ze získaných drobných grantů, ale začátky byly skutečně dobrodružné.

Mnozí lidé si provoz podobného zařízení bez podpory zdravotních pojišťoven nedovedou představit. Jak získáváte peníze?

No, to já ze začátku také ne (usmívá se). První žebračí dopis jsem zaslala svým kolegům – lékařům. Poté jsem se obrátila na místní podnikatele. Sama jsem byla překvapená, co to vlastně dělám, ale cítila jsem, že nemůžu jinak. Představte si, vstoupíte do rodiny, kde na lůžku umírá mladý, již velice křehký muž. V hlavě mu běží, že má rozestavěný dům a rodina těžko zaplatí hypotéku, mrzí ho, že si nehrál s dětmi... Celá dlouhá léta v nemocnici jsem bolestně vnímala, že umírající nemají nikoho, kdo by je doprovodil posledním úsekem života. Když onemocníte rakovinou, zaměří se na vás veškerá vítězná medicína 21. století, což je sice úžasné, ale

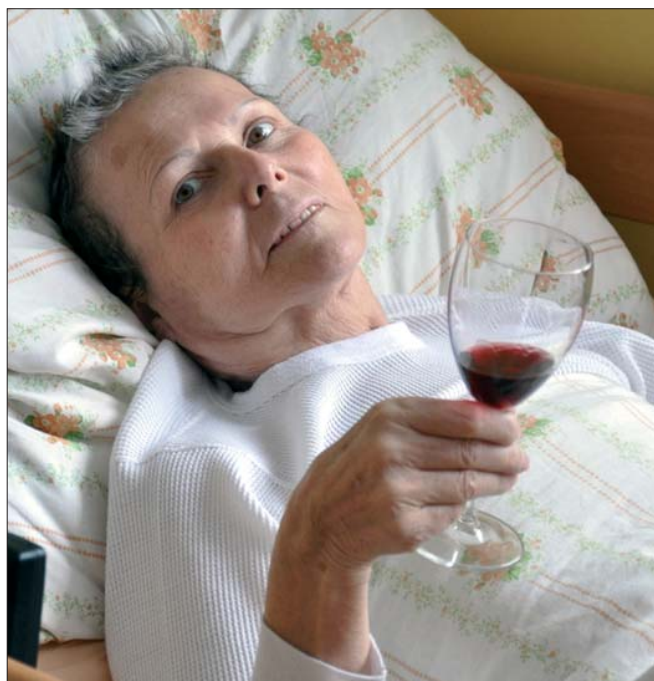
jen do doby, kdy existuje naděje na vyléčení. Pak přijde zlom. Vždy jsem těžko snášela, že někteří zdravotníci pohlíží na umírajícího člověka jako na biologický odpad. Ve smyslu – už tady dlouho nebude, už ho nemá smysl léčit a ani se mu věnovat. V jedné nemocnici jsem poznala oddělení, kde na jednom pokoji umíralo několik lidí pohromadě, za plentami, v pláči... Cítila jsem velkou bezmoc a smutek.

Něco takového je těžko představitelné...

Bezesporu ano, přitom tomu tak být nemusí. Za dobrý příklad může sloužit porodnictví. Všichni víme, jak se podmínky porodů během let svobody úžasně proměnily. S rodičkou může být otec dítěte, mají k dispozici krásné prostředí, dělá se všechno pro jejich pohodlí. A já se ptám, když jsme to dokázali zde, proč ta samá věc nejde na opačném pólu života? K životu se máme chovat s úctou v kterékoliv jeho etapě.

O jaké pacienty se staráte?

Do péče přijímáme především nemocné v terminálním stadiu nádorového onemocnění, kde už skončila aktivní onkologická léčba. Nezbytným krokem je poskytnutí lékařské zprávy o onemocnění a doporučení praktického nebo jiného ošetřujícího lékaře k poskytování domácí hospicové péče. Ze strany rodiny je nutná záruka přítomnosti alespoň jednoho rodinného příslušníka u nemocného. My sami rovněž poskytujeme služby 24 hodin denně, stačí změna pacientova stavu a přijedeme. Osu týmu tvoří lékař, zdravotní sestry, sociální pracovníce a duchovní. Lékař koordinuje veškerou paliativní péči – především se jedná o léčbu bolesti a ostatních symptomů pokročilého nádorového onemocnění

● Ilustrační fotografie poskytla Jana Sieberová

tak, aby pacient v závěru života netrpěl. Sestra má na starosti aplikaci léků, infusní terapii, kyslíkovou terapii a veškeré další zdravotnické úkony. Sociální pracovníce je spíše v kontaktu s rodinou nemocného – zjišťuje podmínky péče, pomáhá vyřídit sociální příspěvek od státu a poskytuje pomoc v oblasti truchlení. Kromě zdravotní a psychické péče nabízíme všem pacientům bez rozdílu vyznání duchovní péči. Od počátku jsem navázala kontakty s duchovními všech církví, dnes už máme kaplana přímo jmenovaného biskupstvím (*P. Pavla Rouska – pozn. redakce*). Duchovní potřeby má každý člověk, zvlášť v tomto období existují věci, které je nutné před odchodem z tohoto světa vyjasnit a přijmout. Nemocní v závěru života bilancují a mají až bytostnou touhu prožít odpuštění. Také je posiluje vědomí, že v okamžiku smrti nebudou sami.

Odkud Vás mohou pacienti oslovit?

Stanovili jsme si, že budeme péči poskytovat v okruhu do 30 kilometrů od Hořic. Jedná se zhruba o prostor měst Jičína, Lázně Bělohradu, Nové Paky, Dvora Králové, Jaroměř, Nového Bydžova, výjimečně jsme jezdili i do Hradce Králové. Tam však působí řada jiných organizací pečujících o nemocné v domácím ošetřování.

V souvislosti s popisovaným pracovním vypětím mě napadá otázka, zda se lze ubránit vyhoření?

Při doprovázení se snažím najít si čas pro sebe. Ráda se toulám přírodou v každém ročním období a ráda si pustím dobrou hudbu. Miluji svého muže a své děti. Načerpat sílu ale pro mne znamená odejít do ticha a samoty jezuitského kláštera v Kolíně k P. Josefu Tichému, SJ, kam odjíždím na pravidelné exercicie. V těchto vzácných chvílích ticha se znovu setkávám s Bohem. Ve svém nitru pak znovu dokážu předložit svou únavu, bezmoc, obavu a všechno to, co mne tíží a s čím si nevím rady.

Zapojila jste se do kampaně „Proč ne eutanázii?“ Jaký jste měla důvod?

V roce 2008 jsem byla oslovena MUDr. Marií Svatošovou, abych odpřednášela tuto problematiku studentům místních středních škol. Nejprve jsem se obrátila do zdravotnických rad a přednášela kolegům lékařům a zdravotním sestrám. Většina z nich souhlasila s uzákoněním eutanázie, což mne doslova šokovalo, ale zároveň vyprovokovalo k myšlence realizace domácího hospice. Přednášky mezi studenty nebyly také zdaleka jednoduché. I oni většinou souhlasili na základě špatných osobních zkušeností s uzákoněním eutanázie. Dokonce mne s nabídkou přednášky vyhodil pan ředitel gymnázia v Hořicích, který mi mezi dveřmi sdělil, že takové téma do školních lavic rozhodně nepatří! Těto problematice se věnuji v podstatě do dnešní doby.

Máte představu, jaká situace panuje okolo domácích hospiců jinde v Evropě?

Ve světě je domácí hospicová péče naprosto běžná zdravotnická služba. V roce 2010 jsem byla Asociací poskytovatelů hospicové paliativní péče vyslána do Salcburku, kde jsem byla proškolená nadací Bristol – Myers Squibb Foundation, která finančně podporuje projekty zaměřené na nerovnosti o pacienty trpící rakovinou ve střední a východní Evropě právě v paliativní péči. Dnes jsem jednou ze školitelek paliativní péče pod hlavičkou České lékařské společnosti J. E. Purkyně a pravidelně přednáším hospicovou tematiku všude tam, kde je potřeba změnit podmínky umírajících pacientů (nemocnice, domovy důchodců, atd.). Světová zdravotnická organizace jednoznačně doporučuje politikům, aby zajistili, že bude paliativní péče nedílnou součástí práce všech zdravotnických služeb a nebude chápána jen „jako něco navíc“. Zdravotnické organizace musejí být financovány za poskytování paliativní péče. Věřím, že tomu bude tak i jednou u nás.

Proč si myslíte, že u nás není zájem věci změnit?

My jsme umírání ze svých životů vytěsnili. Laická, ale i část odborné veřejnosti velmi rychle přijala názor, že smrt se nehodí do našeho úspěšného života a že je vadou na kráse jinak úspěšné medicíny. Nicméně trpělivá a láskyplná služba celého hospicového týmu se šíří jako dobrá zpráva dál a přináší naději těm, kteří odcházejí z našeho reálného světa. Jsme také v kontaktu s dalšími propagátory domácí hospicové péče v ČR a věříme, že se nám společně podaří zajistit rovnost v přístupu k paliativní péči tak, jak je tomu např. v sousedních zemích, např. v Polsku nebo Maďarsku.

Luděk Bárta

Posvátné místo – symbolika křesťanského chrámu

Oltář jako místo uskutečnění smlouvy

„Dejte mi pevný bod a pohnu Zemí!“ pronesl před mnoha staletími význačný řecký fyzik a astronom Archimédes. Pro věřícího křesťana je tímto pevným bodem nade vši pochybnost oltář – nejvýznamnější místo každé chrámové stavby: její duchovní i skutečný střed. V době konání bohoslužby ho můžeme chápat dokonce jako střed celého vesmíru...

Každá bohoslužba počítá s obětí a každá oběť s oltářem. První oltáře stavěl člověk na výjimečných místech, kde zvláštním způsobem zakusil dotek boží přítomnosti s touhou opakovaně se vracet právě k tomuto okamžiku. Oběť na oltáři pak vyjadřuje lidskou odpověď na tuto prvotní aktivitu boha či božstva. V mnoha jazycích souvisí slovo „oltář“ s obětí, ať už v hebrejštině *mizbeah* (od slovesa *zabach*, tj. obětovat) nebo v latině: *altare* (od slovesa *adolere* – spalovat) nebo *ara* (od *arere*, tj. hořet). Zpočátku sloužil v mnoha náboženstvích jako oltář pouhý balvan nebo lehce přitesaný kámen, záhy se však začaly stavět oltáře z více kamenů. Pro Izraelity nebyl oltář nikdy místem mrtvé vzpomínky na minulost (památníkem), ale připomínkou aktuálního Božího jednání zasahující minulost, přítomnost i budoucnost. Dodnes se ve starobylé modlitbě zasvěcení nového oltáře v našich chrámech zmiňují velké předobrazy oltářů z dob patriarchů – viditelných znamení uzavřených smluv s Hospodinem, kterými se Boží požehnání dotýká široké rodiny – domu (Noe; Gn8,20), kmene (Abrahám; Gn 22,9–10) a národa (Mojžíš; Ex 22,24–25). Podle smlouvy na Sinaji zná vyvolený národ jeden oltář pro zápalné oběti a druhý pro pálení kadidla,

stojící nejprve před stánkem smlouvy a později v něm. Podobně tomu tak bylo v Šalamounově jeruzalémském chrámu. Zde však byl ve velesvatyni oltář z cedrového dřeva obložený plátkovým zlatem. „Kámen nebylo vidět.“ poznámává svatopisec (1 Král 6,18). O čistotu chrámu, bohoslužby a oltáře však bylo nutno svést boj, protože za Šalamounových nástupců došlo k oslabení náboženského života, byla povolena úcta k cizím božstvům a později dokonce zavedli pohanské oltáře přímo v chrámě (podle asyrského způsobu se za krále Achaze na oltáři např. věštilo z vnitřností ptáků – 2 Král 16,15).

K nápravě náboženského života a s tím spojené očisty chrámu došlo až za krále Jošijáše (poč. 7. stol. př. Kr.). Důležitým krokem bylo soustředění bohoslužby do Jeruzaléma, předtím ale král „vymýtil vyvolávače duchů zemřelých, jasnovidce, domácí bůžky, hnusné modly i všelijaké ohyzdné bůžky, které tehdy bylo možno vidět v judské zemi i v Jeruzalémě...“ (2 Král 23,24). Oltář k přinášení celopalů se tak stává skutečným středem nejen jeruzalémského chrámu, ale především veškerého náboženského života židovského království. Dokladem významu oltáře a chrámové bohoslužby je množství žalmů, které vznikly v této době (Ž 26, 43, 84 aj.), popis oltáře je i v Ezechiellově vidění (Ez 43). V jeruzalémském chrámu se na oltáři uskutečňuje oběť smíření – spálení (celopal, hebr. *olah*) zvířete nebo jeho části, a velký význam má i pokropení oltáře krví oběti či její vylití k jeho čtyřem rohům. Mnoho rituálních předpisů o oltáři v sobě obsahuje kniha kněžských řádů – Leviticus. Přestože dlouhé pasáže mohou dnešnímu čtenáři připadat nudné, je z nich zřetelně patrná především snaha věnovat co největší pozornost Boží svatosti a vzbuzovat neutišitelnou žízeň po osobní očistě. Je-li oltář duchovním srdcem chrámu, potažmo i celého národa, pak odčiňování jeho znečišťování, ať už vědomého nebo nevědomého, má silně morální význam, protože se netýká ani tak samotného oltáře, jako především samotného člověka. Jde tu vlastně o souvislé pasáže praktických metod očisty lidského srdce, včetně způsobů, jak se vyvarovat zla.

Řekl to o chrámu svého těla...

Kristus, velký kritik vnějškovosti soudobé bohoslužebné praxe, objasňuje svým učedníkům smysl staré bohoslužby, kterou takto symbolicky uzavírá. V předvečer židovských velikonočí očistil chrám (J 2,13–22), aby svou pozdější obětí na kříži očistil každého člověka. Začíná se budovat nová stavba chrámu – mystického Těla Kristova, tj. církve. Jejím základem je kámen nárožní, ten, „který stavitelé zavrhl“, to je Kristus. On vstupuje do tohoto

● Lámání chleba při poslední večeři. Detail obrazu (Německo, soukromá sbírka), foto: archiv autora.

● Adorace mystického beránka (1432). Detail středního panelu Gentského oltáře od Huberta a Jana van Eycků. Gent, katedrála sv. Bavona.

nového chrámu jako kněz a zároveň i jako dokonalá oběť (J 17,19). Sám je však i skutečným oltářem (Žd 13,10).

Víme velmi dobře, že máme napodobovat Krista. Podobně jako on dodržujeme Zákon, protože ho nepřišel zrušit, ale naplnit. Musíme se ale naučit být i obětí a oltářem. Každý Kristův učedník je totiž duchovním oltářem, na kterém Bohu denně přináší oběť svého svatě prožívaného života. Krátce před svou smrtí prosil Římany jeden z prvních křesťanských mučedníků svatý Polykarp ze Smyrny († 155): „*Nic většího mi nemůžete poskytnout, než abych byl obětován Bohu, dokud je oltář připraven...*“

Každý oltář v křesťanských chrámech symbolizuje Krista i církev. Než se prorok Eliáš rozhodl utkat s Baalovými proroky na hoře Karmelu, opravil pobořený Hospodinův oltář: „*Vzal dvanáct kamenů, podle počtu kmenů synů Jákoba, k němuž se stalo slovo Hospodinovo...*“ (1 Král 18,31). Podobně jedná i Kristus, když povolává dvanáct učedníků, kteří jsou základem nového stavby – Církve. Mnozí staří církevní otcové přirovnávali neporušenost a svornost Kristových učedníků k neotesaným kamenům, kterých „*se nedotklo železo*“ (vlastně předobraz „živých“ kamenů), ze kterých vybudoval Jozue podle Mojžíšových nařízení oltář (Joz 8,31). Podle Origena buduje Kristus nový oltář církve jen ze živých kamenů, jimiž jsou věřící, kteří v modlitbě předkládají své prosby a přinášejí oběť chvály.

Oltář nepatří času

Kristus ustanovil památku oběti, kterou měl přinést Otci na oltáři kříže, jako obětní hostinu. Tím učinil posvátným i stůl, u kterého se věřící mají shromažďovat ke slavení Pánovy smrti i vzkříšení. Každý pozemský oltář už teď

patří nebi, kde se koná jediná pravá bohoslužba oběti, jejíž vůně je Bohu milá. Tuto nebeskou bohoslužbu popisuje kniha Zjevení a rovněž autor listu Židům. Pozemská bohoslužba používající gest a prvků stvořeného světa jednou skončí. K tomu ji prožíváme stále v napjatém očekávání „dokud nepřijde“ Beránek. Vlastní podstata slavení bohoslužby však zůstane stejná: tj. chvála Boží velebnosti. Zásvětní modlitba při svěcení oltáře proto končí zvoláním: „*Ať je oltář středem, ke kterému směřují naše chvály a díky, dokud s jásotem nevejdeme do věčného domova, kde ti budeme přinášet oběť ustavičné chvály s Kristem, naším veleknězem a živým oltářem...*“

Oltář je stolem oběti i hostiny. U něho kněz, jednající v osobě Krista, koná totéž, co konal on sám a co přikázal konat svým učedníkům. Je stolem prostřeným už teď k hostině, k níž máme jednou zasednout spolu s Kristem. Je místem, kde svěřujeme své starosti a posilňujeme se na další cestu.

P. Radek Martinek

Diecézní stolní kalendář 2013

Vyšel stolní kalendář Královéhradecké diecéze pro rok 2013. Přijměte ho jako náš příspěvek diecéze ke třileté přípravě na 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje. Čestí a moravští biskupové při této příležitosti vyzvali věřící k hlubšímu promýšlení tří iniciačních svátostí církve – křtu, bířmování a eucharistie. V roce 2013 v textech kalendáře zaměříme naši pozornost na poslední ze jmenovaných svátostí – eucharistii. V druhé části roku je doplní texty spjaté s tématem prožíváním křesťanské víry jako ctnosti. Papež Benedikt XVI. totiž vyhlásil rok 2012/2013 Rokem víry.

Ceny kalendáře jsou dlouhodobě stálé: cena jednoho kalendáře je 55 Kč, při odběru 10 a více kusů kalendářů je cena 50 Kč/ks.

Objednávat můžete v redakci IKD na adrese: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz

Farnost Bystré u Poličky

Jak mi v úvodu návštěvy sdělil místní farář **Josef Matras**, Bystré bylo založeno na obchodní stezce na pomezí Čech a Moravy. První důvěryhodná zmínka o něm pochází ze 14. století, kdy je jmenováno na listině litomyšlského biskupství. Do dnešních dnů připomíná dobu osidlování neprostupných hvozdů Vysočiny městský znak znázorňující konšela, jak se s kopím v ruce brání medvědovi. Řekněte, kde jinde mají ve znaku takovou akční scénu...

Nejstarší Karmel v českých zemích? Bystré!

První, co v Bystrém bezesporu zaujme, je kostel sv. Jana Křtitele a Panny Marie Karmelské. Dominuje nerozlehlému náměstíčku, strhává na sebe pohledy příchozích a vyvolává otázky po svém původu. Jako spousta jiných výstavných chrámů vděčí za svou velikost kombinaci zájmu poutníků a štědré ruky stavebníka – mecenáše. Příběh zdejší svatyně začíná roku 1683, kdy dostala tehdejší majitelka panství hraběnka Anna Kateřina z Martinic povolení od pražského arcibiskupa k založení karmelského škapulírového bratrstva. Stihla to o zhruba třicet let dříve, než bylo založeno v Kostelním Vydří. Bystré tak je nejstarším poutním místem Panny Marie Karmelské v českých zemích. Věhlas místa se záhy rozšířil do širokého okolí a původní gotický kostelík přestával kapacitně stačit. Roku 1710 zakoupil panství Rudolf z Hohenemsu a o několik let později začal stavět současný bohatě zdobený kostel. Jak již bylo naznačeno, nejedná se o žádného drobečka, pohodlně poskytuje čtyři sta míst k sezení a dalších šest set k stání. Rozmach skončil na konci 18. století za císaře Josefa II., který zakázal poutě, které trvaly déle než jeden den. Tím Bystré jako poutní místo srazil na regionální úroveň. Nicméně poutnická tradice zde rozhodně nevymizela, třeba letošní jubilejní 330. pouti se zúčastnilo přes tisícovku věřících.

Život na pomezí

Farnost Bystré zahrnuje dalších pět obcí se šesti kostely. „Každý z nich má nějaké, nej“, říká otec Matras a hned vypočítává: „Nejstarší kostel se nachází v Jedlové. Je to gotická stavba ze 13. století zasvěcená Navštívení Panny Marie. Ve stejné obci je ještě jeden, pro změnu nejmladší kostel Nanebevzetí Panny Marie z roku 1906. Trpínský kostel sv. Václava představuje pěknou ukázkou venkovského baroka. Zajímavostí jsou medailony nad brankami

u hlavního oltáře, kde jsou znázorněni sv. Jan Nepomucký a sv. Jan Sarkander. Přitom v té době nebyl ani jeden z nich svatořečen! V Hartmanicích máme na kopci nad obcí nejkrásněji zasazenou kapli do přírody a v Nedvězí stojí naše největší kaple zasvěcená sv. Prokopovi.“

Život farnosti se odehrává především v třech centrech – Bystrém, Trpíně a Jedlové. Z ostatních obcí spíše lidé dojíždí, přesto i tam jsou pravidelně slouženy sobotní mše svaté. „Je to oblast tradiční víry, spousta věcí stále běží po staru. Kromě toho jsou místní velcí patrioti, mají své městečko rádi a hodně se zajímají o jeho historii. Když jsme uspořádali přednášku o historické farní knihovně, byl sál zaplněn do posledního místa. Osobně mi zdejší atmosféra vyhovuje, sám jsem spíše tradičně založen, což rozhodně neznamena být milovníkem přežitých věcí,“ říká na adresu místa, kde působí, Josef Matras. Oceňuje aktivitu farníků, ať už to je při brigádách, vedení rady společenství, farního klubu nebo nácviků hudebního doprovodu během dětských mší. Ty se konají pravidelně jednou měsíčně. Hodiny náboženství navštěvuje jinde neuvěřitelná stovka dětí, a to ještě další dochází do Olešnice v brněnské diecézi. Právě větší provázanost se sousedními – již moravskými – farnostmi je pro Bystré charakteristická. „Do Brna máte 60, do Hradce 90 kilometrů, to jsou jednoduché počty,“ přibližuje situaci otec Matras. Začátkem září na svátek Jména Panny Marie chodí Bysterští procesím do sousedního Sulkovce. Cestou se modlí růženec, jedno ze zastavení se nachází u obrázku přímo na zemské hranici. Naopak v červenci se role obrací a ze Sulkovce přichází oslavit Pannu Marii Karmelskou do Bystrého. Podobně chodí farníci z Trpína na svatovavříneckou pouť do Olešnice.

Z Trpína až do Jižní Ameriky

Posledně jmenovaná vesnice je pozoruhodná i jinak. Třeba výčtem rodáků – kněžských osobností. Nepřímo souvisí s obcí významný český biblista Ladislav Tichý. Přestože se narodil v Olešnici, jeho rod pochází právě z Trpína. Podobně je na tom jezuita Josef Tichý. Rodiče se sice odstěhovali do Havlíčkova Brodu, ale budoucí zpovědník a vyhledávaný exercitátor vyrůstal spíše zde. V Trpíně se narodil P. Vít Mareček (1917–2004), slavný augustinián u sv. Tomáše na Malé Straně, jemuž se přezdívalo „zpovědník Prahy“. Posledním z rodáků je P. František Štaud (1921–2009), misionář v Peru. V části země vybudoval síť středního školství a za třicet let působení neúnavně a obětavě práce získal značnou proslulost. Dokonce takovou, že se po něm v tamních městech pojmenovávají ulice a pozůstalým na jeho pohřbu kondolovala telegramem peruánská vláda.

Luděk Bárta

Osobní zprávy

Jmenování

P. ThLic. Martin SEDLOŇ, OMI – řeholní kněz, Klášter Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech, byl od 1. 9. 2012 jmenován spirituálem zasvěcených panen v královéhradecké diecézi.

Ustanovení

Mgr. Václav TOBEK – administrátor v Borové, byl od 1. 8. 2012 ustanoven výpomocným duchovním v Borové.

David VOPŘADA, S.T.D. – farní vikář v Horním Jelení, byl od 1. 8. 2012 do 31. 12. 2012 ustanoven kaplanem se zvláštním určením v Hradci Králové a členem vikariátní rady vikariátu Hradec Králové, zároveň byl uvolněn ke službě v pražské arcidiecézi a na KTF UK v Praze – dekretem arcibiskupa pražského byl ustanoven od 1. 8. 2012 výpomocným duchovním v Římskokatolické farnosti u kostela sv. Filipa a Jakuba Praha-Hlubočepy.

Mgr. Vlastimil PASEKA – jáhen královéhradecké diecéze, byl od 1. 9. 2012 ustanoven k jáhenské službě v Dobrušce, Opočně a v Přepychách.

Odchod ze služeb v diecézi

Mgr. Ing. Vladimír SLÁMEČKA, Ph.D. – kaplan VŠ studentů a výpomocný duchovní v Pardubicích, k 29. 2. 2012 skončil působení v královéhradecké diecézi, kde nadále zůstává inkardinován; dekretem arcibiskupa pražského byl ustanoven od 1. 3. 2012 rektorem Duchovní správy pro akademickou obec ČVUT v Praze.

Exkardinace

ThLic. Gabriel BURDEJ – administrátor v Hlinsku, k 31. 7. 2012 ukončil na vlastní žádost působení v královéhradecké diecézi a byl inkardinován do diecéze žilinské.

Úmrtí

P. Gilbert Josef AUGUSTA, OPraem. – bývalý administrátor in spiritualibus v Úsobí, Herálci a Skále, zemřel dne 23. 7. 2012. Pohřben byl dne 27. 7. 2012 v Želivi. R. I. P.

Úmysly apoštolátu modlitby

říjen 2012

Všeobecný úmysl: Aby se nová evangelizace rozvíjela v nejstarších křesťanských zemích.

Misijní úmysl: Aby slavení Světového dne modliteb za misie vyústilo v obnoveném závazku k evangelizaci.

Národní úmysl: Aby pomazání ke královskému kněžství nás uschopňovalo pro službu církvi a světu.

Poutní centrum Biskupství královéhradeckého zve křesťany i hledající na

Poutní i společenský program

ve státní svátek Dne boje za svobodu a demokracii

Praha, sobota 17. listopadu 2012

10.00 – zahájení před Arcibiskupským palácem na Hradčanském náměstí (od 9.30 do 10.00 hodin registrace – předání vstupenek pro jednotlivé akce)

10.15 – společná návštěva katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha (modlitba k národním patronům za církev a vlast u hlavního oltáře katedrály a následně v kapli sv. Václava; cesta z Hradčanského náměstí přes Malostranské náměstí na Karlův most k soše sv. Jana Nepomuckého a odtud na Staroměstské náměstí a společná modlitba Anděl Páně u Mariánského sloupu)

Chrám Panny Marie Vítězné na Malé Straně

14.00 – společná modlitba k Pražskému Jezulátku s dětmi, rodinami za dar pokoje a smíru v národě

15.00 – koncelebrovaná mše sv., hlavní celebrant a kazatel kardinál Dominik Duka OP

Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha

18.00 – Ekumenická modlitba za oběti totalitních režimů, kardinál Dominik Duka OP. Modlitba bude spojena se slavnostním koncertem.

Organizační pokyny: vstupenky do katedrály i na večerní slavnostní koncert je možné rezervovat e-mailem: poutnik@bihk.cz. Všechny vstupenky jsou zdarma za dobrovolný příspěvek.

Liturgický kalendář

7. října – 27. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 2,18-24 Žalm: Žl 128(127)
2. čtení: Žid 2,9-11 Evangelium: Mk 10,2-16

14. října – 28. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 7,7-11 Žalm: Žl 90(89)
2. čtení: Žid 4,12-13 Evangelium: Mk 10,17-30

21. října – 29. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 53,10-11 Žalm: Žl 33(32)
2. čtení: Žid 4,14-16 Evangelium: Mk 10,35-45

28. října – 30. neděle v mezidobí

1. čtení: Jer 31,7-9 Žalm: Žl 126(125)
2. čtení: Žid 5,1-6 Evangelium: Mk 10,46-52

ČM Fatima, Koclířov

Národní mariánská konference WAF v ČR

Čtvrtek 4. 10.

- 18.00 – mše svatá
přípravný seminář (nutno se přihlásit předem)

Pátek 5. 10.

- 20.00 – mše svatá
- 22.00 – celonoční adorace

Sobota 6. 10.

- 9.45 – modlitba tajemství Růžence světla se zasvěcením v přírodním areálu Jana Pavla II., hlavní tribuna – modlí se vedoucí jednotlivých regionálních center.
 - 10.30 – pontifikální mše sv., hl. celebrant a kazatel Mons. Jan Vokál, koncelebrují kněží z Kolpingova hnutí a hosté. Po mši sv. zásvětný průvod se sochou Panny Marie Fatimské; požehnání nově restaurovaného sousoší Nejsvětější Trojice a zakončení zásvětného průvodu v kostele sv. Filomény a sv. Jakuba.
 - 14.00 – společná modlitba na všechny úmysly vložené návštěvníky a poutníky v Koclířově do „džbánu milosti“, hlavní formační přednáška představiatele hnutí v ČR P. Pavla Dokládala
 - 15.30 – diskuzní fórum mariánské konference s hlavními hosty, stav WAF v ČR – připravenost na listopadovou Valnou hromadu ve Fatimě; postavení a poslání katolické církve v ČR
 - 17.00 – mše sv. 1. mariánské soboty na úmysly poutníků, hl. celebrant P. Pavel Dokládál, kazatel P. Petr Dokládál, farář St. Jičín
 - 18.30 – společná večeře účastníků semináře
 - 20.00 – program semináře v ČM Fatimě
- Neděle 7. 10. – Mezinárodní den modliteb k Panně Marii, Ochránkyni života (modlíme se na tento úmysl za ochranu života společně se Světovým apoštolátem Fatimy)
- 8.30 – společná modlitba sv. růžence
 - 9.00 – nedělní mše sv., po mši sv. závěrečné slovo mariánského semináře a Te Deum

1. mariánská sobota v listopadu

3. 11. hlavním hostem bude P. Montfort Okaa z Nigerie. Povede také exercicie ve dnech 3. – 8. 11. Valná hromada (General assembly) WAF proběhne ve dnech 12. – 16. 11. Za ČR se účastní Hana Fráčková, bratři P. Petr a P. Pavel Dokládalo a P. Vlastimil Kročil z Veselí nad Lužnicí.

Tradiční silvestrovský a novoroční pobyt v ČM Fatimě

27. 12. – 1. 1. 2013, přihlašovat se můžete již nyní.
Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, čp. 195, 569 11 Koclířov; tel. 461 543 164, 731 646 800; e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: 13. 10., 10. 11., 8. 12.

Program:

- 8.45 svatý růženec – rozjímavý
- 9.30 mše svatá
- 10.15 výstav NSO – soukromá adorace
- 12.00 společná adorace
- 13.00 aktuální rozhovor
- 14.00 ukončení.

Příležitost ke svátosti smíření. Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sáz. (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havl. Brod. Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, www.cihost.webnode.cz

Hoješín

Noční adorace: 5. – 6. 10., 2. – 3. 11., 7. – 8. 12.

Program: pátek 19.00 mše svatá, výstav NSO, noční adorace; sobota 7.30 ranní chvály, požehnání, 8.00 mše svatá.

Kontakt: Školské sestry sv. Františka, Hoješín, S. M. Terezie – tel.: 469 676 181, 723 180 121, hojesin.osf@seznam.cz

Chceš si užít života?... Ale jak?

26. – 28. 10. duchovní obnova pro děvčata od 12 do 18 let

Co s sebou: teplé oblečení, spacák, přezůvky, pevnou obuv. Příspěvek na jídlo je dobrovolný.

Doprava autem nebo busem z Pardubic nebo Chrudimi do Seče. Přihlašovat se můžete do 14. 10.

Kontakt: S. M. Terezie, tel.: 469 676 181, 723 180 121, hojesin.osf@seznam.cz.

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 13. 10., 10. 11., 8. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Libice nad Cidlinou

Novéna za nová duchovní povolání

Dne 27. 10. proběhne novéna za nová duchovní povolání za účasti poutníků z vikariátu Náchod, Rychnov nad Kněžnou a Trutnov. Pravidelný program: 10.00 hod. mše sv. a modlitby na slavníkovském hradišti.

Špindlerův Mlýn

Středisko Eljon

Duchovní obnova pro manželské páry

Termín: 18. – 21. 10.

Lektor: P. Marek Adamczuk OMI

Právě pro Vás, kdo se chcete vydat na putování krajinou svého bytí a objevovat poklady s tím spojené, je určena tato akce. Krása našich nejvyšších hor a ticho podkrovní kaple jako obvykle nebude chybět.

Jak si udržet dobrou paměť i ve vyšším věku

Termín: 22. – 26. 10.

Lektor: Ing. Eva Outratová, členka České společnosti pro trénování paměti a mozkový jogging

Tento pobyt je určen především pro seniory – udělejte něco pro svou hlavu i tělo. Čeká vás základní kurs kognitivního trénování paměti jako prevence neduhů stáří, lehké kondiční cvičení v přírodě, možnost polodenních vycházek do okolí Špindlerova Mlýna, večer možnost společných posezení u hořícího krbu, promítání filmů, ...

O povolání

Termín: 26. – 28. 10.

Lektor: P. Jiří Šlégr, S. M. Vincenta Kořínková

Duchovní víkend pro dívky i chlapce do 30 let – přednášky o povolání k životu, nebude chybět i osobní svědectví k manželství, ke kněžství a k zasvěcenému životu, mše sv., adorace, prostor pro modlitbu, ticho i rozhovory.

Více informací a přihlášky: Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel./fax: 499 523 852, mobil: 732 580 154 po – pá 8–14 hod.; info@eljon.cz; www.eljon.cz

Chlumeck nad Cidlinou

19. Svatohubertské slavnosti se uskuteční v sobotu 6. 10.

Program:

- 9.30 zahájení slavností s průvodem do kostela sv. Voršily
- 10.00 Svatohubertská mše svatá zpívaná a troubená na lesnice „in B“ – hlavní celebrant Mons. Josef Socha
- 12.00 slavnostní průvod na zámek Karlova Koruna
- 13.00–18.30 ukázky loveckých plemen psů, ukázky dravců, předvedení Kladrubských koní, soutěže pro děti, ukázky dobových řemesel, VIII. ročník národní soutěže juniorů ve vábení jelenů o pohár Řádu sv. Huberta, hudební doprovod celé akce slovácká muzika Stříbrňanka
- 20.00 ohňostroji

Ústí nad Orlicí

Festival duchovní hudby sv. Cecílie

Sobota 6. 10. děkanský kostel Nanebevzetí Panny Marie.

Program:

- 12.30–14.30 – přehlídka chrámových sborů a varhaníků.
- 17.30 – slavnostní mše svatá celebrowaná biskupem Mons. Josefem Kajnekem při které zazní slavná Missa cum populo Petra Ebena pro smíšený sbor, jednohlas lidu, varhany, žestě a bicí. Účinkují: Smíšený pěvecký sbor Cantorum jubilo a hosté, Praha.

Hradec Králové

MBS SFR v Hradci Králové zve všechny přátele sv. Františka a ostatní farníky na **mši sv. ke cti sv. Františka**. Mše svatá se uskuteční ve čtvrtek 4. 10. od 17.00 hod. v kostele sv. Anny v Kuklenách. Od 16.30 hod. modlitba františkánského růžence.

Vysokoškolský klub Salaš

Slavnostní mše svatá u příležitosti zahájení akademického roku 2012/2013, 10. 10. 19.30 hod., kostel Nanebevzetí Panny Marie.

KMC Sedmikráska

Sladování práce a rodiny

5. 10. od 9 do 12 hod. seminář, který KMC Sedmikráska pořádá ve spolupráci s APERIO – Společností pro zdravé rodičovství.

Jste na rodičovské dovolené a přemýšlíte, jak se vrátit do zaměstnání? Snažíte se zvládnout práci i rodinu s dětmi a máte pocit, že neúspěšně? Máte dojem, že jednat o tom se zaměstnavatelem nepřipadá v úvahu? Obtížně se doma domlouváte, kdo a co kdy udělá? Promyslete si své možnosti a načerpáte inspiraci od zkušené odbornice a ostatních rodičů. Hlídkání dětí zajištěno.

Drakiáda

14. 10. od 15 do 17 hod. se koná na louce u panelové cesty pod Novým Hradcem Králové oblíbená podzimní akce. Na místo se dostanete nejlépe od konečné autobusů č. 23, 24, 27 a 28 (pokračovat „ve směru jízdy“) a trolejbusů č. 1 a 2. (cestou k Hvězdárně). Parkování v sídlišti je omezené počtem míst. Na svaahu bude za příznivého větru uspořádána přehlídka draků za letu, na loučce dole budou za každého počasí pro děti připraveny „dračí“ soutěže.

Sourozenecké pozice

10. 10. od 16 do 18 hod. beseda s Radomírem Noskem, žákem významné psycholožky PhDr. Jiřiny Prekopové. Bude hovořit o zákonech platných pro správné fungování systému rodiny, jak pořadí narozených dětí ovlivňuje rozvoj jejich osobnosti. Nutno se přihlásit v KMC Sedmíkraska. Vstupné 70 Kč.

Podzimní bazárek dětského oblečení, obuvi, hraček, knížek a sportovních potřeb...

Příjem čistých a zachovalých věcí proběhne v úterý 16. 10. od 8 do 18 hodin. Za každou věc si účtujeme manipulační poplatek 2 Kč. Objemnější věci (kočárky, kola, lyže) nabízejte z prostorových důvodů formou inzerátu (za 5 Kč). Prodej proběhne ve středu 17. 10. od 8 do 18 hodin, vzhledem k omezeným prostorům může nakupovat vždy jen několik maminek najednou, proto je třeba respektovat pokyny služby. Výdej neprodaných věcí a výplata peněz bude v pátek 19. 10. od 8 do 12 hodin. Z výtěžku odečítáme 15 % ve prospěch KMC Sedmíkraska. Prosíme všechny ochotné maminky, aby nám s touto náročnou akcí pomohly. Rozpis služeb je u provozní Evy Šestákové. Prosíme rovněž o donášku igelitových tašek, do nichž nakupujícím balíme zboží.

Využijte svého práva na preventivní prohlídky

25. 10. od 10.00 hod. zveme všechny ženy bez rozdílu věku na besedu s pracovnicemi organizace MamaHelp na téma prevence rakoviny prsu. Na základě dataprojekce budou předneseny obecné informace o karcinomu prsu. Dozvíme se, jak se zbavit zbytečných obav z vyšetření a jak překonávat předsudky a strach z diagnózy. Na závěr se uskuteční volná beseda, při které pracovnice odpoví na konkrétní dotazy účastnic. Hlídaní dětí zajištěno. Hradí se obvyklé pobytné.

Více: <http://sedmikraska.wz.cz>

**Biskupství královéhradecké
Diecézní centrum pro seniory****Duchovní obnova pro seniory
a animátory seniorů**

s P. Janem Rybářem SJ

8.–11. 10. Marianum, Janské Lázně, cena: 1490 Kč.

Zájezd po stopách koledy Tichá noc s putováním po svatojakubské cestě v ČR – Rakousko, jižní Čechy 30. – 31. 10., cena: 2290 Kč.

Celostátní setkání animátorů seniorů

Program:

Čtvrtek 25. 10.

Nové Adalbertinum (Velké náměstí)

chodba přízemí

- 8.00–9.30 – registrace

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

- 8.50–9.20 – předprogram Moses (MODlitba animátorů za SENiory a Službu) inspirovaný starozákonnými modlitbami
- 9.30 – slavnostní bohoslužba – hlavní celebrant Mons. Jan Vokál, kazatel Mons. František Václav Lobkowicz, OPraem.

Nové Adalbertinum – Velký sál

- 10.45–11.45 – P. Jan Rybář SJ: „Práce se seniory jako výzva pro církev v dnešní době“
- 11.45–12.00 – přestávka
- 12.00–13.00 – Doc. Ing. Mgr. Aleš Opatrný, Th.D.: „Lidová zbožnost včera a dnes“
- 13.00–14.30 – oběd, přestávka
- 14.30–15.30 – PhLic. Kateřina Lachmanová, Th.D.: „Spiritualita stáří v Bibli“
- 15.30–15.45 – přestávka
- 15.45–16.45 – PhDr. Josef Vaško: „Metody aktivizace seniorů“
- od 16.45 – přestávka, ubytování

Adalbertinum (třída ČSA) – Velký sál

- 19.00 – benefiční koncert pro širokou veřejnost – židovský soubor Mišpacha (výtěžek bude věnován Domovu sv. Josefa na podporu pacientů s roztroušenou sklerózou).

Pátek 26. 10.

Nové Adalbertinum – Velký sál

- 8.00–8.45 – registrace
- 8.45–9.45 – Mons. Michael Slavík: „Umět odejít jako Mojžíš“
- 9.45–10.00 – přestávka
- 10.00–12.00 – tématické besedy (práce ve skupinách):
 - Biblické příběhy a dramatická výchova – Marie Pavlovská
 - Bible a biblické postavičky – Marie Klašková, Petr Chalupa
 - Biblické tance – společenství Lahashem Plzeň
- 12.00–12.45 – závěrečná reflexe
- 12.45–13.00 – zakončení
- 13.00 – oběd

Změna programu vyhrazena.

Celostátní setkání animátorů seniorů je akce určená lidem různých věkových kategorií z celé ČR, kteří se věnují nebo chtějí věnovat pastorační práci se seniory (na diecézní úrovni, ve farnostech, domovech pro seniory apod.).

Uzávěrka doručení přihlášek a plateb 12. 10.

Informace a přihlášky:

Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328, 734 435 368, e-mail: animatori@bihk.cz, web: www.animatori.cz (on-line přihláška, aktuality, základní informace), skype: animatori-CR

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

My starší máme své nápady

„Křestním jménem se jmenuje Barborka, má ráda špaldové nudle a z kytíček konvalinku.“ „Ale kdeže konvalinku! Nenene, kytíčku mám ráda stejnou jako vy, taky tu královnu, jenže rudou.“

Dnes jsme na návštěvě v Astře – denním centru pro seniory v Humpolci. A protože je čtvrtek, probíhá právě trénink paměti. O každém z přítomných musíte vědět několik základních údajů – křestní jméno, místo narození, oblíbené jméno, jídlo, kytíčku. Poslouchám a dobře se bavím, protože u toho zažíváme spousty legrace. Jen trénovat paměť jsem zapomněla, takže když se chystám oslovit jediného muže mezi ženami, který dnes přišel, pletu mu jméno. Pamatuji si jen jeho oblíbené ženské jméno – Helena. *„To ani jiné říct nemůžete, i když tu vaše paní Helenka dneska není,“* dobíraly si ho totiž ostatní dámy. *„My bychom jí to řekly!“*

A jak tak pana Antonína zpovídám, začne to kolem zase štěbetat a švitořit, až to paní Míla nevydrží a začne se smát: *„Jé, já mám radost! Teď jste mi udělal takovou radost, já jsem si vždycky myslela, že jsem starší, a teď jste se prozradil. Já jsem o rok mladší! Jé, já jsem omládla!“* „Všechny jsme omládly,“ přidají se ostatní a hned mi představují nejmladší ze skupiny Milušku a nejstarší Mařenku. *„Mařenka je nejstarší, je jí 93 let. Ale všechno s námi absolvuje. Zítra jedeme do divadla a pojedeme s námi. Na kafičko a na pohárek s námi chodí, karaoke show s námi vyhrála, to se musíme pochválit, děvčata, my se vůbec neumíme chválit, pojdte to prozradit, že jsme byly první.“* „A jak si všechno pamatuje, Mařenka,“ vracejí se děvčata zpět k tématu. *„Všechny strčí do kapsy! A zítra se všichni těšíme do divadla a vidíte, že pojedete také, Mařenko?“* „To víte, že pojedu,“ říká Mařenka a zavtipkuje. *„Už jsem stará, ale jestli se ráno probudím a budu živá, co bych nejela?“*

Všichni se shodují na tom, že se jim v Astře líbí. A vyjmenovávají další aktivity, které Astra nabízí – ještě dnes odpoledne se těší na hudební klub, který vede jeden z uživatelů. Má takový hudební archiv, že splní jakékoliv přání. Chcete dechovku, lidové písničky, trampské nebo z 50. let? Prejte si cokoliv! Také rádi chodí cvičit. *„Po cvičení nám je dobře. Jednou týdně bylo málo, teď už cvičíme dvakrát,“* pochvalují si. Hojně navštěvovaný je také

● Pletení košíků z pediku v Astře - denním stacionáři pro seniory v Humpolci. Foto: archiv Oblastní charity Havlíčkův Brod

křesťanský klub. A za klub ručních prací jasně hovoří výrobky na stěnách a na poličkách. *„To jsou šály, které jsme batikovali,“ ukazují mi. „Víte, čím víc barev, tím líp, my se u toho vždycky tak vyřádíme,“* smějí se. Účastní se také soutěží, např. v Člověče, nezlob se, a samozřejmě výletu – ať už za kulturou nebo do přírody.

„Dokud jsem mohla, dělala jsem na zahrádce a bavila jsem se tak sama,“ vypráví paní Milena. *„Teď už nemůžu, protože mám po pěti infarktech. I když bydlím u dcery a mám se dobře, chovají se ke mně dobře, tak přece jenom na mě nemají tolik času. Když jsem sama, hodně čtu, ale to je všechno málo. Tak radši jdu sem, abych si tady popovídala, abychom taky nějaký klep sehnali, kdo umřel, kdo byl komu nevěrný, aby tady bylo veselo,“* rozesmála paní Milena všechny ostatní. *„Prostě toužím po společnosti, abych se mohla bavit s těmi svými. My starší máme své nápady. Když něco říkáte těm mladším, říkají – neříkej to, to už bylo, teď už to není. Už mají svoje programy, mají počítače a jiný život. My se bavíme jinak. A je nám tu dobře,“* uzavírá paní Milena a všichni souhlasí. A všichni také velmi chválí paní terapeutku Dášu Arnotovou a paní vedoucí Bohunku Medovou z Oblastní charity Havlíčkův Brod, že se o ně tak dobře starají a že jim vytvořily takové příjemné, přátelské a tvůrčí prostředí.

Vlad'ka Dobešová

Den charity 2012

Den Charity je celostátní akce Charity ČR u příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly (27. září), který je patronem charitních zařízení. V této době pořádají Charity různé akce pro širokou veřejnost a prezentují své služby. Více na www.charita.cz.

Přehled říjnových ke Dni Charity v královéhradecké diecézi

Červený Kostelec

Šikovní ruce pro hospic aneb lidé lidem, prodejní výstava ručních prací účastníků stejnojmenné soutěže, součástí programu je také výstava fotografií k 20. výročí charity v královéhradecké diecézi.

5. 10.–14. 10., Městská výstavní síň (nám. T. G. Masaryka), vernisáž 5. 10. od 17 hodin, pořádá Oblastní charita Červený Kostelec, více na www.ochck.cz.

Hradec Králové

Výstava dětských prací na téma „**Senioři v našich srdcích**“, do této akce k letošnímu Evropskému roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity se zapojily děti ze škol, které pomáhají při Tříkrálové sbírce.

24. 9. – 8. 10., budova Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, pořádá Oblastní charita HK, více na www.charitahk.cz.

Náchod

Benefiční koncert Jiřího Pavlici a Hradišťanu, při slavnostním koncertu budou také oceněni zaměstnanci a dobrovolníci Hospice Anežky České a dále vítězové soutěže Šikovní ruce pro hospic.

6. 10., Divadlo Dr. Josefa Čížka (Beránek), pořádá Oblastní charita Červený Kostelec, více také na www.ochck.cz.

Kutná Hora

Veletrh sociálních služeb, akce neziskových organizací a poskytovatelů sociálních služeb na Kutnohorskú, kde bude prezentovat své služby také Oblastní charita Kutná Hora, součástí akce též promítání prezentace, výstava výrobků uživatelů služeb a kulturní program.

8.–10. 10. od 10–17 hod., Spolkový dům, Lierova 146, více na www.kh.charita.cz.

O dalších akcích ke Dni Charity více na www.charita.cz a www.hk.caritas.cz.

■ AKTUALITY

Charita pokračuje v pomoci cizincům díky podpoře z evropských fondů

Hradec Králové: Evropské fondy spolufinancují další návazné projekty na pomoc cizincům, které realizuje Diecézní charita HK v rámci své Poradny pro cizince a uprchlíky v Královéhradeckém kraji. První projekt s názvem „Poskytování asistenčních služeb cizincům ze třetích zemí“ zahrnuje komplexní sociální a právní poradenství, asistenci v záležitostech pobytu v ČR a integrační kurzy češtiny pro cizince ze třetích zemí (tj. příslušníky států mimo země EU). Tento projekt je spolufinancovaný z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí. Druhý projekt s názvem „Právní a sociální poradenství a zdravotní asistence pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany“, který spolufinancuje Evropský uprchlický fond, se zaměřuje na pomoc žadatelům o udělení mezinárodní ochrany (dříve azylu).

„Poradenské služby poskytujeme cizincům a uprchlíkům bezplatně ambulantní a terénní formou. Pracovníci poradny poskytují sociální a právní poradenství také žadatelům o azyl přímo v Pobytovém středisku MV ČR v Kostelci nad Orlicí, kde pro ně organizujeme i zájmové aktivity. Nejčastěji služby poradny vyhledávají cizinci z Ukrajiny, Vietnamu, Ruska, Mongolska, Kazachstánu a Běloruska,“ říká Ing. Jan Kočí, vedoucí Poradny pro cizince a uprchlíky v Hradci Králové, která má otevřeno v úterý a ve středu od 9 do 12 a od 13 do 16 hod. (ve středu odpoledne nově až do 18 hod.).

Integrační kurzy češtiny pro cizince, které probíhají v rámci projektu podpořeného z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí, jsou také bezplatné a probíhají v sídle Diecézní charity na Velkém nám. 37 (pokročili: v pondělí od 17 do 19 hod., začátečníci: ve středu od 10 do 12 a od 17 do 19 hod.). Na kurzech si cizinci mají možnost zlepšit znalost českého jazyka, která jim výrazně usnadní integraci v majoritní společnosti.

Realizace obou zmíněných projektů na pomoc cizincům a uprchlíkům byla zahájena 1. 7. 2012 a potrvá do 30. 6. 2013. Jde o ojedinělé projekty svého typu na území Královéhradeckého kraje, které navazují na předchozí úspěšně realizované projekty Diecézní charity HK na pomoc cizincům a uprchlíkům. Více také na www.hk.caritas.cz.

převzato z tiskové zprávy Diecézní katolické charity
Hradec Králové ze dne 11. 9. 2012

Sociální šatník opět přijímá ošacení

Hradec Králové: Příjem i výdej ošacení probíhá pouze v Kydlínovské ulici, a to každé úterý a čtvrtek od 13–17 hod. Přijímáme oblečení nepoškozené, v dobrém stavu. Preferujeme zimní věci: boty, deky, bundy, spodní prádlo, rukavice. Ostatní věci a dary přijímáme pouze po předchozí domluvě s p. Žídkem, tel.: 774 728 645, 495 218 934.

Petra Ziková, www.charitahk.cz

Výtěžek Elištiny sbírky 2012

Hradec Králové: Velice děkujeme všem lidem, kteří přispěli do Elištiny charitní sbírky. Díky jejich velkorysosti a vstřícnosti se podařilo během Slavností královny Elišky nashromáždit 16 215 Kč. Tuto částku využije Středisko rané péče Sluníčko, které v rámci celého Královéhradeckého kraje poskytuje odbornou pomoc rodinám pečujícím o děti s postižením do 7 let věku. Poděkování patří také všem dobrovolníkům, kteří sbírku organizačně zajistili.

Petra Ziková, www.charitahk.cz
(redakčně upraveno)

Václav Hudeček zahrál pro Hospic Anežky České

Červený Kostelec: Čtvrteční večer 30. 8. okouznil klasickými skladbami Františka Bendy, Ludwiga van Beethovena, Antonína Dvořáka, Pabla de Sarasate Václav Hudeček, nejslavnější český houslový virtuóz střední generace, a Lukáš Klánský, který je považován za jednu z nejvýraznějších osobností mladé české klavírní generace.

Nadšené publikum oceňovalo vynikající výkon a umění obou interpretů bohatým potleskem. Benefici zaštitil náměstek ministra MPSV Ing. D. Kafka.

Díky hojné účasti a darům místních firem získal Hospic Anežky České 47 tis. Kč na zdravotnické pomůcky pro ležící pacienty. Benefiční koncert tak započal sérii akcí, které pořádá Oblastní charita Červený Kostelec k výročí 20 let působnosti Charity ČR.

Děkujeme všem, kteří obětavě podporují činnost naší Charity. Děkujeme též firemním dárcům, kteří podpořili benefiční koncert Václava Hudečka.

Eva Wagenknechtová, www.hospic.cz
(redakčně upraveno)

2. ročník turnaje v minikopané „Sport spojuje“

Hradec Králové: V rámci oslav 20 let svého působení pořádala Oblastní charita Hradec Králové ve spolupráci s Okresním fotbalovým svazem Hradec Králové 2. ročník turnaje v minikopané „Sport spojuje“.

Akce se konala 13. 9. na školním hřišti ZŠ a MŠ Josefa Gočára na Tylově nábřeží. O prvenství bojovaly týmy Policie ČR, Občanského sdružení Salinger, Domu Matky Terezy – střediska sociálních služeb pro lidi bez domova, Vazební věznice Pouchov, učitelů Biskupského gymnázia B. Balbína a tým zaměstnanců Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Vítězný pohár získal tým Vazební věznice Pouchov.

Petra Ziková
www.charitahk.cz

■ KALENDÁŘ NA ŘÍJEN

„Babičko a dědo, co všechno umíte?“ Tvořivé ruce našich seniorů

Výstavy k letošnímu Evropskému roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity
2. – 4. 10., Městský úřad Přelouč
vernisaž 2. 10. v 10 hod., pořádá Charita Přelouč
10. – 12. 10., evangelický kostel Letohrad
vernisaž 10. 10. v 10 hod., pořádá Oblastní charita Ústí nad Orlicí, otevřeno vždy 9–17 hod.
Výstavy se konají pod záštitou radního Pardubického kraje Ing. Pavla Šotoly. Mediální partner ČRo Pardubice. Více na www.prelouc.charita.cz a www.uo.caritas.cz.

Koncert Otevřených dveří s „Poletíme?“

Koncertem skupiny „Poletíme?“ se středisko Otevřené dveře Oblastní charity Polička připojuje k celostátní akci Týden pro duševní zdraví.
6. 10. ve 20 hod. v Divadelním klubu v Poličce
Otevřené dveře se jako jediná sociální služba ve svitavském okrese věnují osobám s duševním onemocněním. www.policka.charita.cz

Žirečská setkání

Domov sv. Josefa vás zve na říjnové přednášky, které zde připravuje Diecézní teologický institut Biskupství královéhradeckého:
9. 10. „Svatí v každodenním životě našich předků (zvyky, pranostiky, atributy)“
(Mgr. Petr Polehla)
23. 10. „Peníze až na prvním místě – vážný výklad nevážné parodie Limonádový Joe“
(Mgr. Jan Hojda).
Setkání se uskuteční ve společenské místnosti Domova sv. Josefa v Žirči (čp. 1), vždy od 15,30 hod. Více na www.domovsvatehojosefa.cz.
Blíže info: dti@bihk.cz, tel. 495 063 428.

Divadelní podzim v Lidovém domě

Farní charita Litomyšl vás zve
21. 10. v 18 hod., Molière: Zdravý nemocný
hraje Divadelní soubor Vicena Ústí nad Orlicí,
kontakt: tel.: 731 460 663, 461 619 183/117,
e-mail: lidovydum@lit.cz, více také na www.litomysl.charita.cz.

Tříkrálová tradice na Kutnohorsku

Oblastní charita Kutná Hora vás zve na výstavu
1. 7.–31. 12. ve středisku A+D v Kutné Hoře
(Tylova 494). Otevřeno: po–čt 9–11 a 13–15 hod.
Výstava je realizována za podpory města Kutná Hora. Více také na www.kh.charita.cz.

● Děti na příměstském táboře v Letohradě, který pořádalo Centrum pod střechou. Foto: archiv Oblastní charity Ústí nad Orlicí

■ NAPSALI NÁM...

Ohlédnutí za příměstským táborem

Tak jako každý rok, i letos připravil tým Centra pod střechou čtyři prázdninové týdny plné dobrodružství, legrace, her a zážitků pro děti ve věku 6–13 let. Areál „Ostrov“ v Letohradě na Orlici nám poskytl úžasné zázemí, včetně bazénu a hřiště.

První týden jsme se rozhodli vyzkoušet, jak se cítí hoši z Rychlých šípů, a začali jsme plnit bobříky. Čekal nás např. bobřík mrštnosti, rychlosti, síly, mlčení, dobrých skutků apod. Nečekaně jsme ale hned v pondělí dostali dopis od samotného Velkého Vonta, který se na nás obracel se speciální žádostí. Stala se strašná věc, před volbou Velkého Vonta zmizel ježek v kleci a Velký Vont tak ztrácel svou moc. Stínadla se začínala bouřit a na zdi pod kostelem se objevilo znamení. Velký Vont nás prosil o pomoc při pátrání po ježkovi, posílal nám zašifrované zprávy od jeho nepřátel. Díky nim jsme zjistili, kdy a kde se mají zlosynové sejít a kde ježka schovávají. Byli jsme pozváni na Vontskou poradu, kde jsme se rozhodli nepřátele odhalit. Sebrali jsme veškerou odvahu a vyrazili na místo činu, ke kostelu sv. Kateřiny, a schovali jsme se na hřbitově. Na vlastní oči jsme viděli, jak kdosi z kostela prchá a po domluveném signálu jsme se vypravili dovnitř. Chtělo to notnou dávku odvahy a statečnosti, v kostele byla tma, a tak jsme hledali poslepu. Neuvěřitelně se stalo skutečným a ježka jsme tam opravdu našli. Velký Vont nám druhý den donesl sladké odměny, ale největší odměnou byl žlutý špendlík, který nám všem slavnostně připíchl a přijal nás mezi Vonty.

Druhý týden jsme se ocitli v pravěku, dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí z tohoto období. Vyzkoušeli jsme si malby na skálu, vyrábění náhrdelníků a šperků z hlíny, a prohlédli si jeskyni zblízka, když jsme se vypravili podívat na propast Macocha. Rozdělili jsme se na dvě tlupy a bojovali mezi sebou o území, o kůže apod. Nakonec jsme zjistili, že je nejlepší se spojit dohromady.

Třetí týden byl ve znamení středověkých řemesel. Ve skanzenu v Uhřínově jsme si prohlédli, jak lidé dřív žili a jak málo jim stačilo. Děti si také samy vyzkoušely některá řemesla, tímto bych ráda poděkovala p. Masarovíčové a p. Majvaldové z Letohradu za ukázky jejich řemesel a za zajímavý program pro děti. Moc si toho vážíme!

Poslední týden nás navštívili mimozemšťané. Ve hvězdárně v Hradci Králové jsme viděli dalekohledem skvrnu na slunci a planetu Venuši. Také jsme se zajímali o hvězdy, ale i o tzv. mikrokosmos. Vyrobili jsme si vlastní kaleidoskopy a podívali se na svět trochu jinak.

Letos náš tábor navštívilo na 120 dětí. Děkujeme SDH Orlice za pronajaté prostory a všem dobrovolníkům za jejich pomoc! Akci finančně podpořilo MŠMT a město Letohrad.

Iveta Kočová, Centrum pod střechou Letohrad,
www.uo.caritas.cz

■ VZDĚLÁVÁNÍ

„Sociální rehabilitace versus sociální podnikání – možnosti, příležitosti, rizika“ (mezinárodní konference)

Oblastní charita Hradec Králové pořádá **4. – 5. 10. v prostorách UHK** mezinárodní konferenci tématicky zaměřenou na sociální rehabilitaci. Akce je uzavřením téměř tříleté intenzivní spolupráce v rámci projektu „Výměnou zkušeností se zahraničními partnery k inovaci a zkvalitnění sociálních služeb směřujících na trh práce – projekt Oblastní charity Hradec Králové“, který získal podporu v rámci OP LZZ z globálního grantu CZ.1.04/5.1.01 Mezinárodní spolupráce. Informace: www.charitahk.cz

Petra Ziková

Kam kráčí česká psychiatrie?

Přednášku o směřování a vývoji psychiatrie v ČR povede ředitel Psychiatrické nemocnice Praha Bohnice, psychiatr a sexuolog **MUDr. Martin Holý 12. 10. od 19 hod. v Centru B. Martinů v Poličce**. Tuto akci pro veřejnost uspořádala Oblastní charita Polička. Martin Holý bude v Poličce přednášet už potřetí. Každoročně na podzim jeden páteční podvečer věnuje veřejné osvětě při přednášce na neotřelé téma. Letos bude s posluchači diskutovat o vizích a směřování psychiatrie současnosti. Sobotu a neděli pak stráví s klienty a pracovníky Otevřených dveří, střediska pro osoby s duševním onemocněním při Oblastní charitě Polička, pro které vede víkendový psychoedukační kurz.

Štěpánka Dvořáková, www.policka.charita.cz

Otevření Církevní mateřské školy sv. Jakuba

● Školní rok začal v Kutné Hoře mší svatou v kostele sv. Jakuba

● Prostory školky požehnal světicí biskup Mons. Josef Kajnek

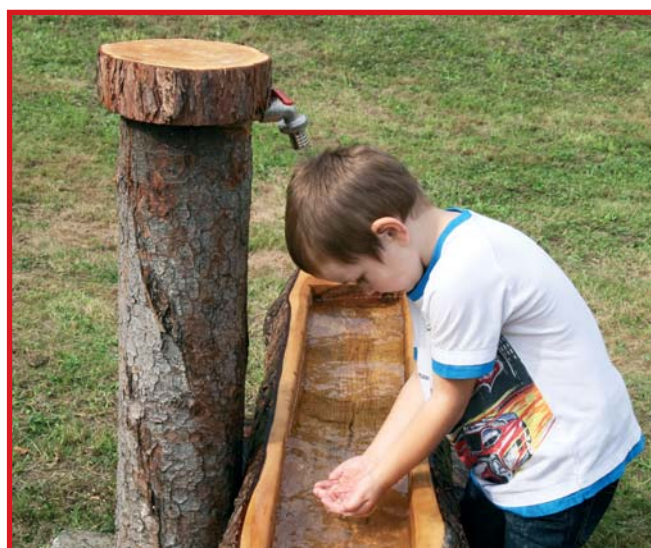
● Pozdravení pedagogického sboru mateřské školy

● Světlé přívětivé místnosti děti jistě ocení

● To nejlepší na ně však čeká v bývalé klášterní zahradě...

● Zábava od prvních minut pobytu ve školce

Ze života farnosti Bystré u Poličky

● Letecký pohled na kostel sv. Jana Křtitele, autor: Jaroslav Horák

● Příprava na Slavnost Těla a Krve Páně, autor: Josef Matras

● Na místě staré Orlovny vzniklo hřiště, které přináší radost malým i starším dětem, autor: Josef Matras

● Žehnání opravených Božích muk mezi Bystrým a Dolní Jedlovou, autor: Miloslav Dospal

● Slavnost Těla a Krve Páně v Trpíně, autor: Tomáš Kubelka

● Slavnostního odhalení sochy sv. Anežky České v Hartmanicích se zúčastnil biskup Mons. Jan Vokál, autor: Květa Korbářová